DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 108. Wtorek, 20 Maja (1 Czerwca). 1869 r.

Rok 6.

Dziennik wychodzi codziennie oprócz Świąt uroczystych i Niedziel. - Prenumerata przyjmuje się w Warszawie i urzędach Pocztowych; w Warszawie przyjmuje się tak w głównym kantorze Dyrekcji przy ulicy Miodowej N. 487, jak i w innych miejskich kantorach.—Prenumerata w Warszawie rocznie rsr. 8;—półrocznie rsr. 4;— kwartalnie rs. 2; miesięcznie kop. 67.—Bez odnoszenia prenumerata nie przyjmuje się. — Za odnoszenie do domu, dopłaca się miesięcznie kop. 5;—w Urzędach Pocztowych: rocznie rs. 10;—półrocznie rsr. 5;—kwartalnie rsr. 2 kop. 50 i na te tylko termina przyjmuje się prenumerata; w główaym zaś kantorze można prenumerować po tejże cenie na te same termina, a na inne po kop. 92 na miesiąc.

Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6; za 2-krotne kop. 9; za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadesłane do zamieszczania bez wskazania warunków ze strony autora, przechodzą do zupełnego rozporządzenia Dyrekcji.—Artykuły nieprzyjęte, będą zwracane tylko na osobiste żądania i zachowywane będą 3 miesiące; przyjęte, w razie potrzeby podlegają skróceniom. — Listy przyjmują się tylko frankowane. — Artykuły i ogłoszenia nadsyłane do zamieszczenia *tegoż samego dnia*, powinny być dostawiane do Redakcji przed godziną 9 z rana.—Redacja otwartą jest dla osób mających interesa, codziennie, oprócz dni świątecznych, od godziny 12 do 1 po południu.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 20 Maja (1 Czerwca).

Okólnik do Komisji Spraw Włościańskich w Królestwie Polskiem Nr. 98.

Postanowienie Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem.

30 kwietnia 1869 r.

POSIEDZENIE DWIEŚCIE DZIEWIĘDZIESIĄTE DRUGIE DNIA 11 (23) KWIETNIA 1869 r.

POZYCJA 2565.

O listach likwidacyjnych zatrzymanych na korzyść włościan dóbr Wyszyno.

Komisja Likwidacyjna w dniu 26 marca (7 kwietnia) r. b. Nr. 4175 przedstawiła do rozpoznania Komitetu Urządzającego postanowienie swe w tymże dniu zapadłe, o zachowaniu w depozycie Banku Polskiego listów likwidacyjnych zatrzymanych z wynagrodzenia likwidacyjnego dóbr Wyszyno na rzecz włościan 11 wsi do składu tych dóbr należących, za utracone przez nich służebności lasu i pastwiska.

Stan niniejszego interesu i treść zapadłej w tym przedmiocie decyzji Komisji Likwidacyjnej, podług jej przedstawienia są następujące:

Komisja Centralna Spraw Włościańskich przesyłając dnia 23 marca 1868 r. do Komisji Likwidacyjnej tabelle dóbr Wyszyna, należących do hrabiego Mikołaja Gurowskiego, pomiędzy innemi oświadczyła, że stosownie do postanowienia jej z dnia 15 lutego r. b. suma rs. 6,154 należąca się włościanom 11-tu wsi, jako to: Piła, Piszborowo, Wierzchy, Stawki, Gurowo, Ignacowo, Bolesławów, Teresin, Jabłonna, Smolniki i Burbony za utracone przez nich służebności pastwiska i lasu, przypada do potrącenia z wynagrodzenia likwidacyjnego z tych dóbr, w listach likwidacyjnych, po ich cenie imiennej, celem oddania jej ogółowi włościan wsi pomienionych. Komisja Likwidacyjna przyznawszy właścicielowi dóbr Wyszyno wynagrodzenie likwidacyjne, rozpłatę takowego, jako też wykonanie Postanowienia Komisji Centralnej, poruczyła ajentowi swemu przy wydziale hypotecznym w Kaliszu.

Obecnie Rząd Gubernjalny Kaliszski donosząc Komisji Likwidacyjnej, że zatrzymane przez miejscowego ajenta na cel pomieniony rs. 6,150 listami likwidacyjnemi i rs. 4 gotowizną znajdują się w depozycie kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, uprasza o decyzję: 1) czy suma ta ma być rozpłaconą pomiędzy włościan rzeczonych 11-stu wsi, lub też czy takowa zatrzymaną została jedynie na zabezpieczenie ich pretensji, i 2) w razie gdyby pieniądze te oddane być miały włościanom, to którym mianowicie, z wyszczególnieniem imiennie każdego z nich oraz przypadającej dlań kwoty.

Komisja Likwidacyjna mając na względzie, że zatrzymana z wynagrodzenia likwidacyjnego z dóbr Wyszyno suma rs. 6,154, według decyzji Komisji Centralnej stanowi własność ogółu włościan 11-stu wsi wyżej wymienionych, w zamian za utracone przez nich służebności pastwiska i lasu, sądzi że rozpłata tych pieniędzy pomiędzy szczegółowych gospodarzy obecnie we wsiach tych znajdujących się nie byłaby właściwą i dla włościan korzystną, a to dla tego: 1) że każdy pojedynczy gospodarz otrzymawszy przypadającą dlań bardzo małą cząstkę tej sumy, bez wątpienia nie mógłby zastąpić nią tych korzyści jakie osiągał ze służebności w naturze; 2) że dla rozpłaty wspomnionej sumy, w listach likwidacyjnych złożonej, potrzeba by było zamienić te listy na gotowiznę, a skoro kurs ich zniżył się obecnie prawie do 70 za sto, przeto przez ich sprzedaż kapitał włościański zmniejszyłby się przynajmniej o rs. 1,800 i 3) że prawność i słuszność służebności włościańskich objaśnia się ich niezbędnością do prowadzenia gospodarstw włościańskich, a zatem służebności nie stanowią osobistej własności gospodarzy, którzy w danej chwili osady włościańskie zajmują, lecz są przynależytością samych tych osad, i dla tego wypłata do rąk każdemu szczegółowo gospodarzowi przypadającej na jego osadę części kapitału przyznanego przez Komisję Centralną dla gromady wioskowej, nie byłaby uzasadnioną.

Z tych względów, w celu zabezpieczenia interesu włościan, zdaniem Komisji Likwidacyjnej wypadałoby: *a*) cały kapitał włościanom należny złożyć w depozycie Banku Polskiego z pozostawieniem im możności korzystania z procentów od listów likwidacyjnych, i z dopuszczeniem tych listów do losowania według ogólnych przepisów; 2) ogółowi włościan 11-stu wsi wyżej wymienionych pozostawić prawo zakupywania przez pośrednictwo Banku w zamian wylosowanych listów likwidacyjnych, innych niezagranicznych papierów publicznych, za opłatą Bankowi za każdą taką operację stosownego procentu i z pozostawieniem zakupionych papierów również w depozycie Banku.

Motywa.

Komitet Urządzający zważywszy, że suma rs. 6,154, zatrzymana stosownie do postanowienia Komisji Centralnej Spraw Włościańskich z kapitału likwidacyjnego dóbr Wyszyno, na wynagrodzenie włościan 11 wsi, wchodzących do składu tych dóbr, za utracone przez nich służebności, stanowi wspólną własność tych wszystkich wsi, uznał że wynagrodzenie takowe powinno przejść zaraz w całkowitej swej wysokości w bezpośrednie posiadanie samych włościan, którym służy prawo rozporządzania takowym według ogólnych przepisów o użytkowaniu z kapitałów gminnych.

Konkluzja.

Stosownie do tego Komitet Urządzający *postanowił:*

1) Zatrzymana z kapitału likwidacyjnego dóbr Wyszyno suma wynagrodzenia włościan 11-tu wsi, należących do składu tych dóbr, winna być oddaną zaraz w bezpośrednie posiadanie gromadom tych wsi, z pozostawieniem im prawa rozporządzenia takowem wynagrodzeniem według ogólnych przepisów o użytkowaniu z kapitałów gminnych, i

2) O postanowieniu niniejszem zawiadomić Komisję Likwidacyjną dla należytego wykonania, a oraz Gubernatorów i Komisję Spraw Włościańskich dla informacji w przypadkach podobnych.

Oryginał podpisali: Namiestnik—Prezes i Członkowie Komitetu Urządzającego.

Za zgodność za Dyrektora Kancelarji.

A. Jakowlew.

Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskiem, podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia likwidacyjne, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 14 (26) Maja r. b., dodatkowe w ilości rs. 192 kop. 60, Maciejowi *Ordędze*, właścicielowi dóbr Szczypiorno, położonych w Gubernji Kaliszskiej, Powiecie Kaliszskim, Gminie Żydów, wysłane zostało Kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy; — dodatkowe w ilości rs. 81 kop. 66, Wirginji *Sadowskiej*, właścicielce wsi Ostrówek, położonej w Gubernji Kaliszskiej, Powiecie Wieluńskim, Gminie Strzyżewo, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy; — dodatkowe w ilości rs. 19 kop. 60, Józefowi *Jarocińskiemu*, właścicielowi dóbr Wola-Niedźwiedzia, położonych w Gubernji Kaliszskiej, Powiecie Łęczyckim, Gminie Gostków, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy;— dodatkowe w ilości rs. 17 kop. 96, Antoniemu *Glotz*, właścicielowi dóbr Solmów, położonych w Gubernji Kaliszskiej, Powiecie Turekskim, Gminie Goszczanów, asygnowane będzie z Kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy; — dodatkowe w ilości rs. 54 kop. 79, Ignacemu *Pstrokońskiemu*, właścicielowi dóbr Ustków, położonych w Gubernji Kaliszskiej, Powiecie Turekskim, Gminie Grzybki, asygnowane będzie z Kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy; — dodatkowe w ilości rs. 64 kop. 8, Emie *Malczewskiej*, właścicielce dóbr Socha, położonych w Gubernji Kaliszskiej, Powiecie Turekskim, Gminie Grzybki, asygnowane będzie z Kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy; — dodatkowe w ilości rs. 90 kop. 91, Feliksowi *Niemojewskiemu*, właścicielowi dóbr Rokitnica, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Rypińskim, Gminie Dzierżno, asygnowane będzie z Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy;— w ilości rs. 19 k. 60, Ludwikowi *Stawickiemu*, właścicielowi dóbr Rzegocin, położonych w Gubernji Kaliszskiej, Powiecie Kaliszskim, Gminie Pamięcin, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy;—dodatkowe w ilości rs. 94 kop. 60, Domowi Przytułku w m. Petrokowie, z dóbr Morytz, położonych w Gubernji Petrokowskiej, Pow. Petrokowskim, Gm. Krzyżanów, wysłane zostało do depozytu Banku Polskiego; — w ilości rs. 913 kop. 20, Aleksandrowi *Skrzyńskiemu*, właścicielowi wsi Aleksandrów, położonej w Gubernji Kaliszskiej, Powiecie Łęczyckim, Gminie Gostków, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Warszawskiej, celem wypłaty komu należy; — dodatkowe w ilości rs. 412 kop. 28, Julji *Zlotnickiej*, właścicielce wsi Zduny, położonej w Gubernji Kaliszskiej, Powiecie Sieradzkim, Gminie Zduńska-Wola, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy; — dodatkowe w ilości rs. 17 kop. 96, Włodzimierzowi *Kanigowskiemu*, właścicielowi dóbr Płoniawy, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Lipnowskim, Gminie Chalin, asygnowane będzie z Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — dodatkowe w ilości rs. 16 kop. 34, Ignacemu *Krajewskiemu*, właścicielowi dóbr Unieszki-Zawadzkie, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Mławskim, Gminie Mława, asygnowane będzie z Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy;— w ilości rs. 17 kop. 97, Józefowi *Kiedrowskiemu*, właścicielowi dóbr Wójciny małe i wielkie, położonych w Gubernji Kaliszskiej, Powiecie Kaliszskim, Gminie Błaszki, asygnowane będzie z Kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 33 kop. 34, *Nejmanowi*, właścicielowi dóbr Czernice, położonych w Gubernji Kaliszskiej, Powiecie Augustowskim, Gminie Radoszewice, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy;— w ilości rs. 210 kop. 11, Piotrowi *Szrubarskiemu*, właścicielowi wsi Będziechów, położonej w Gubernji Kaliszskiej, Powiecie Turekskim, Gminie Skarzyn, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy; — dodatkowe w ilości rs. 114 kop. 57, Franciszkowi *Sulimierskiemu*, właścicielowi dóbr Stra-

chanów, położonych w Gubernji Kaliszskiej, Powiecie Turekskim, Gminie Ostrów wartski, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy; — dodatkowe w ilości rs. 37 kop. 72, Edwardowi *Piaszczyńskiemu*, właścicielowi dóbr Poniatów, położonych w Guber. Kaliszskiej, Pow. Turekskim, Gm. Goszczanów, wysłane zostało do Kasy Gub. Kaliszskiej, celem wypłaty komu należy; — dodatkowe w ilości rsr. 272 kop. 79, Antoniemu *Rościszewskiemu*, właścicielowi wsi Drozdowiec, położonej w Gubernji Płockiej, Powiecie Lipnowskim, Gminie Bobrowniki, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 17 kop. 96, Franciszkowi *Goćkowskiemu*, właścicielowi dóbr Linne, położonych w Gubernji Płockiej, Powiecie Rypińskim, Gminie Czerwin, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 1,037, *Orłowskiemu, Czarneckiemu* i innym cząstkowym właścicielom dóbr Bielany, położonych w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Pułtuskim, Gminie Winnica, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 8,243 kop. 16, Sukcesorom Jenerała *Arystowa*, właścicielom majoratu Mędrów, położonego w Gubernji Kieleckiej, Powiecie Stopnickim, Gminie Potok, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Radomskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 13,553 kop. 8, Sukcesorom Jenerała *Arystowa*, właścicielom majoratu Potok, położonego w Gubernji Kieleckiej, Powiecie Stopnickim, Gminie Potok, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Kieleckiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 1,048 kop. 35, Mikołajowi *Glince*, właścicielowi dóbr Szczawin, położonych w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Ostrołęckim, Gminie Szczawin, Goworów, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 1,702 kop. 84, 20-u pomniejszym właścicielom dóbr Papłowo czyli Skubuk, Płockowo i Wulka Piaseczna, położonych w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Szczuczyńskim, Gminie Ruda, wysłane zostało do Kasy Okręgowej Szczuczyńskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 15,269 kop. 83, Juljanowi *Frankowskiemu*, właścicielowi m. Gorodyszcze, położonego w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Włodawskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy; — dodatkowe w ilości rsr. 35 kop. 94, Józefowi i Ludwice *Włodek*, właścicielom części dóbr Przeździecko-Pierzchały, położonych w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Ostrołęckim, Gminie Warchały, asygnowane będzie z Kasy Gubernjalnej Płockiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 10,789 kop. 67, Joannie *Szlubowskiej*, właścicielce m. Zaklików, położonego w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Janowskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Lubelskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 514, Eugenjuszowi *Rembielińskiemu*, właścicielowi części m. Łomża nowa, czyli Rembielin, położonego w Gubernji Łomżyńskiej, Powiecie Łomżyńskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Łomżyńskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rsr. 1,660 kop. 96, Hr. *Aleksandrowiczowi*, właścicielowi m. Konstantynow, położonego w Gubernji Siedleckiej, Powiecie Konstantynowskim, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Siedleckiej, celem wypłaty komu należy.

Rząd Gubernjalny Warszawski. — We wsi i gm. Czyste powiecie Warszawskim, okazała się na bydle zaraza księgosuszowa, — o czem Rząd Gubernjalny podając do wiadomości powszechnej, nadmienia że ze strony władz miejscowych przedsięwzięte zostały środki dla uśmierzenia tej choroby.

Magistrat Miasta Warszawy. — Dnia 27 Stycznia (8 Lutego) r. b. ogłoszono przez pisma publiczne o przyznać się mającem uposażeniu w kwocie rs. 250, z funduszów przez JO. Annę z książąt Warszawskich Hr. Paszkiewiczów-Erywańskich, Michała księcia Wołkońskiego małżonkę, darowany dla córek rzemieślników lub rękodzielników wyznania chrześciańskiego, urodzonych i wychowanych w Królestwie Polskiem, w wieku od lat 18 do 30, nieskażonych obyczajów i niedostatek cierpiących, z obowiązkiem zawarcia związku małżeńskiego w d. 30 Kwiet. (12 Maja) tegoż roku, jako w rocznicę śmierci s. p. Elżbiety Aleksiejowny księżnej Warszawskiej Hr. Paszkiewiczowej-Erywańskiej matki ofiarodawczyni. — W d. 18 (30) Kwietnia r. b. jako w terminie oznaczonym w akcie do przyznania uposażenia, Magistrat na posiedzeniu odbytem pod przewodnictwem p. o. Prezydenta Miasta oraz w obecności swego Radcy Prawnego i dwóch obywateli właścicieli nieruchomości w Warszawie a mianowicie W.W. Pawła Jaworskiego i Józefa Oranowskiego po rozpatrzeniu dowodów kandydatek które się o przyznanie pomienionego posagu zgłosiły, — przyznał takowe uposażenie pannie *Tokarskiej* Marcjannie córce zmarłego podoficera Komend Inwalidnych z profesji krawca, zupełnej sierocie, z szycia utrzymującej się, lat 29 liczącej, w Warszawie urodzonej i wychowanej, której stan ubóstwa i moralne prowadzenie się należycie poświadczone zostały. A ponieważ kandydatka stosownie do warunku aktem darowizny zastrzeżonego weszła w związki małżeńskie d. 30 Kwietnia (12 Maja) r. b., zatem p. o. Prezydenta Miasta na posiedzeniu Magistratu d. 3 (15) Maja r. b. doręczył tejże kandydatce pomienione uposażenie rs. 250, w asystencji jej małżonka Adama Kozłowskiego czeladnika slusarskiego. O czem Magistrat podaje do powszechnej wiadomości.

Naczelnik Kancelarji Magistratu, podaje do wiadomości, że jw. p. o. prezydenta miasta, jeneralnego sztabu jenerał-major Witkowski przyjmuje interesentów codziennie od godziny 11 do 12 z rana, z wyjątkiem wtorków i piątków, jako dni przeznaczonych na posiedzenia zwyczajne ogólne magistratu.

W rozkazie Warszawskiego Ober-Policmajstra do policji wykonawczej za Nr. 140 wydanym, zamieszczono: Począwszy od dnia 20 Maja (1 Czerwca) do 1 (13) Lipca, przez komendy Warszawskiej fortecznej artylerji, każdodziennie, uskuteczniać się będzie na Powązkowskiem polu, praktyczne strzelanie. Zawiadamiając o powyższem w dalszym ciągu rozkazu dziennego za N. 121, polecam Komisarzom Cyrkułowym, ażeby dla zapobieżenia nieszczęśliwym wypadkom, uprzedził o tem mieszkńców miasta, a głównie zamieszkałych w blizkości Powązek.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 20 Maja (1 Czerwca).

Wiadomości polityczne w ogóle obecnie są bezbarwne, a dzienniki zapełniają się głównie rozumowaniami i przypuszczeniami o następstwach wyborów odbytych we Francji. Dotąd niewiadomo, czy ciało prawodawcze zostanie zwołane zaraz w początku czerwca na sesję, bez uroczystego otwarcia, bez mowy tronowej, wyłącznie przeznaczoną do sprawdzenia ważności wyborów, która to sprawa wymaga dość długiego czasu, czy też odrazu w listopadzie nastąpi otwarcie posiedzeń przed dopełnieniem wspomnianej czynności. Dzienniki półurzędowe utrzymują, że postanowienie w tym względzie zostanie powzięte dopiero po uzupełniających wyborach, a niektóre z nich, odradzają nawet zwołania zaraz izby, z powodu nieuspokojonego jeszcze wzburzenia namiętności, spowodowanego przez wybory. Jeszcze większa niepewność panuje co do polityki, jaką na przyszłość wytknie sobie cesarz Napoleon. Rozmaite stronnictwa, to za pomocą wpływów dworskich, to za pomocą dzienników, usiłują przeciągnąć cesarza to na jedną, to na drugą stronę. *Constitutionnel*, *La France* i *La Liberté*, jednozgodnie utrzymują, że reakcja obecnie byłaby samobójstwem dynastji i na poparcie swego zdania przytaczają, że reakcja w podobnych chwilach spowodowała upadek restauracji i monarchji lipcowej. Rozmaite też podawane są kombinacje co do przyszłego gabinetu. Według jednych, książę Napoleon napowrót zająłby posadę wice-prezesa rady ministrów, p. Rouher zaś, który umie się godzić ze wszystkiemi zmianami, objąłby wydział spraw wewnętrznych. Według ininnych p. Rouher, którego dotychczasowa posada ministra stanu prawdopodobnie zostanie zwinięta, dąży do objęcia wydziału spraw zagranicznych, p. Ollivier zaś powołany byłby na ministra spraw wewnętrznych, a p. Forcade la Roquette, ustępując mu swego miejsca, powróciłby do dawnego wydziału robót publicznych, handlu i rolnictwa.

Dzienniki pruskie uważają, że wybory w ogóle wypadły korzystnie dla rządu francuzkiego, korzystniej nawet aniżeli przewidywano, i z tego powodu wnoszą, iż rząd ten nie będzie potrzebował robić wojowniczej dywersji; zastąpienie opozycji umiarkowanej przez opozycję radykalną, także nie wiele znaczy, gdyż ministrowie potrafią uczynić tę ostatnią, nieszkodliwą w izbie. Najgłówniejszem jednak jest to, że uwaga francuzów jakiś czas będzie zajęta wyłącznie nowem ciałem prawodawczem, co odwróci ją od innych spraw, jakiemi miała zwyczaj się zajmować. — Podczas największego zajęcia się wyborami we Francji, została podpisana konwencja pomiędzy Prusami a wielkiem księztwem badeńskiem, obowiązująca zarazem i Hesję leżącą za Menem, a nadająca możność poddanym tych państw odsłużyć przepisany czas w wojsku, w któremkolwiekbądź z nich. Czy naumyślnie wybrano tę chwilę dla podpisania tej konwencji, czy też stało się to przypadkowo, nie można rozstrzygnąć.

Trudności, jakie spowodowało nowe prawo o narodowościach w Turcji, pomiędzy nią a Grecją, o tyle zostały załatwione, że wszyscy urodzeni na terytorjum greckiem i naturalizowani w Grecji przed 1857 r. uznani będą za poddanych greckich, co zaś do naturalizowanych po tym terminie, ma nastąpić później za wspólną zgodą, uregulowanie ich stanowiska w Turcji.

Według ostatnich doniesień z Hiszpanji, kortezy wczoraj miały roztrząsać kwestję powierzenia rejencji marszałkowi Serrano. Dzienniki republikańskie są niezadowolnione z tego powodu, i jeden z nich *Regeneracion* powiada: „Rejencja będzie tymczasową, dopóki rzeczpospolita nie dojdzie do pełnoletności. Powierzenie rejencji marszałkowi Serrano, jest włożeniem mu w ręce śmiesznego berła, a na głowę, papierowej korony.”

Wiadomości telegraficzne

* *Paryż, 29 (17) maja.* W sferach dyplamatycznych panuje przekonanie, że ministerstwo pozostanie nadal bez zmiany, i że przeto Ollivier nie zostanie mianowany ministrem. Być może, iż Persigny mianowany będzie prezesem senatu. *(Cor. Bür.)*.

* *Turyn, 28 (16) maja.* Zgromadzenie przemysłowców, kupców i innych wyborców drugiego okręgu miasta Turynu, postanowiło jednozgodnie popierać kandydaturę p. Ferraris'a, ministra. *(Cor. Hav. Bul.)*

* *Konstantynopol, 29 (17) maja.* *Turquie* ogłasza artykuł w kwestji kapitulacij, i przypomina o tem, że kapitulacje były pierwiastkowo podarunkiem ze strony sułtana Solimana w zenicie jego potęgi, nie zaś bynajmniej ustępstwem spowodowanem słabością. Kapitulacje stały się następnie nadużyciem, do tego stopnia, że doszły do znaczenia protektoratu nad poddanymi tureckimi we własnym kraju. Przyrzeczona w r. 1856 rewizja nie przyszła do skutku. Czas już, ażeby Turcja podtrzymała w obec świata swe prawa jako naród wszechwładny i niezależny i odwołała się po raz ostatni do bratnich narodów o zrzeczenie się niesłusznego prawa wyjatkowego, stanowiącego przeszkodę dla postępu. Jeżeli nastąpi odmowa, w takim razie sułtan powinien zadecydować zniesienie tych praw, ażeby kraj mógł sam czynić postępy na wskazanej mu drodze. *(Cor. Bür.)*.

* *Bukareszt, 28 (16) maja.* Adres izby daje księciu zapewnienie o swem przywiązaniu i przyrzeka poparcie energiczne dla rządu, który wszedł na drogę postępu, legalności i porządku. *(Tamże)*.

* *Madryt, 28 (16) maja.* Zaprzeczają pogłosce o rozruchach w Sewilli. W Maladze miały miejsce tylko zbiegowiska, które rozeszły się niezwłocznie. *(Tamże)*.

* (Miejscowy zarząd towarzystwa opieki nad rannymi i chorymi wojownikami). Podług § 13-go Najwyżej zatwierdzonej ustawy towarzystwa opieki nad rannymi i chorymi wojownikami, założyciele i członkowie, którzy zobowiązali się do corocznej opłaty na rzecz towarzystwa, wnoszą takową w pierwszym roku w ciągu 4 miesięcy po ogłoszeniu ustawy, a następnie w ciągu pierwszych dwóch miesięcy każdego roku. Tymczasem wiele osób należących do towarzystwa i umieszczonych na liście warszawskiego miejscowego zarządu jako założyciele i rzeczywiści członkowie, dotąd nie wnieśli przypadającej od nich rocznej składki, a przeto zarząd poczytuje sobie za obowiązek upraszać osoby, które nie wniosły opłaty za rok bieżący 1869, aby dopełniły to niezwłocznie, przesyłając takową do kasjera jenerał-majora Chomentowskiego, z wymienieniem imienia, nazwiska, tudzież stanu i miejsca zamieszkania, dla wniesienia ich do listy ofiarodawców roku bieżącego.

* (Opieka nad zwierzętami). *Warsz. Dniew.* zamieszcza następujący list, od pani N. W., dla którego chętnie otwieramy i nasze szpalty: „W sobotę, 14 (26) maja byłam za interesem u jednej mojej

znajomej na Złotej ulicy w domu pod № 10. Siedziałyśmy rozmawiając przy oknie wychodzącem na podwórze, kiedy nagle straszny widok przedstawił się naszym oczom. Na balkonie trzeciego piętra tegoż domu, zobaczyłam służącę, która porwawszy niewielkiego białego pieska, zrzuciła go na bruk podwórza. Nieszczęsne zwierzę nie zabi o się na miejscu. Powoli piesek zaczął poruszać się z piskliwem wyciem, starając się powstać na złamane nogi. Groźby i przekleństwa świadków tego wypadku posypały się na okrutną jego sprawczynię, która odpowiedziała na to piekielnym śmiechem. Dotąd nie mogę wspomnieć o tem, bez mimowolnego drżenia. Pomyślałam wszakże, że jest tu towarzystwo opieki nad zwierzętami i podobne okrucieństwo nie powinno przejść bezkarnie. Na nieszczęście przejeżdżam tylko przez Warszawę, i nie mam prawie znajomych, ani czasu. Jutro rano wyjeżdżam do męża. Pomimo tego uważałam za obowiązek, podać ten fakt do wiadomości członków towarzystwa i dla tego postanowiłam udać się do pośrednictwa waszego dziennika. Dodam tylko, iż dowiedziałam się, że służącej na imię Katarzyna, i jest ona za kucharkę u urzędnika kolei żelaznej, p. Wajcherta".

---

* (Tydzień giełdowy). *D. 17 (29) maja.* Na petersburgskiej giełdzie przybyło nareszcie większe ożywienie w interesach wywozowych, przyczyniając cokolwiek trasowań, co się z jednej strony przyłożyło do obniżenia częściowego kursów remes zagranicznych, a z drugiej zmniejszyło nieco spekulację na papiery publiczne i akcje.—Giełda berlińska, skutkiem ożywienia się handlu wywozowego w rosyjskich portach baltyckich, łaskawsza była w tygodniu ubiegłym dla walorów naszych, i obdarzyła nas w końcu choć niewielkiem i nie ogólnem, ale zawsze jakiem takiem podwyższeniem kursów większej liczby naszych wartości, jak np. biletów bankowych i obligów skarbu o $^3/_8\%$, listów likwidacyjnych o $^1/_2\%$, weksli warszawskich o $^1/_4\%$, a weksli petersburgskich o $^1/_{12}$, $^1/_8\%$. Nie omieszkała jednakże obniżyć jednoczesnie kursu listów naszych zastawnych o $^1/_4\%$, pożyczki poemjowej o $^1/_2\%$ i akcij bydgoskich o $1\,^1/_4$ talara, a warszawsko-wiedeńskich o $2\,^1/_2$ talara na sztukę.—Giełda nasza skwapliwie i z upragnieniem przyjęła poprawy kursowe tak berlińskie jak petersburgskie, wyprzedzając przy drobnym stosunkowo napływie własnych trasowań z krajowego handlu wywozowego przybyłych, stosunek odpowiedniej redukcji ażja zagranicznego. Obniżenie obecne naszych kursów wekslowych w porównaniu z kursami zeszłego tygodnia, mianowicie weksli pruskich o $1^2/.$, $1\,^1/_6\%$ (z 115,16—114,90 na 114,15—114), wiedeńskich o $1\,^1/_3\%$ (z 95,70 na 94,50), londyńskich o $1\,^1/_2$, 1% (z $7,96\,^1/_2$ na $7,87\,^1/.$), a paryzkich o $2\,^1/_6\%$ (z 95,25 na 93,60), uważamy za stosunkowo bardzo korzystne. Obroty wekslowe tego tygodnia wcale nie wielkie, zdają się dowodzić, że publiczność nasza handlowa właśnie dla tego od zakupów się wstrzymuje, że wyczekuje znaczniejszego jeszcze kursów obniżenia. Ruch w papierach publicznych nietylko się nie ożywił w tym tygodniu, ale nawet był jeszcze mniejszy od ruchu tygodnia poprzedniego. Zakupiono wprawdzie nieco więcej listów zastawnych, ale za to mniej listów likwidacyjnych, kursa wszelako tak jednych jak drugich cokolwiek się podniosły; mianowicie listów zastawnych pierwszej serji o $^1/_4$, $^1/_3\%$ (z 87,17—86,67 na 87,44—87,2), listów likwidacyjnych o $^5/_5$, $^5/_{12}\%$ (z 72,43—72,10 na 73,3—72,53), listy zastawne drugiej serji pozostały na kursie zeszłotygodniowym. Pożyczki premjowej z wyjątkiem kilku sztuk, nie poszukiwano; kurs chociaż o 1% obniżony, pozostał tylko nominalnym, jako odbicie kursów berlińskich i petersburgskich tego papieru. Bilety banku cesarstwa częściej wprawdzie były ofiarowane, ale tranzakcje bardzo były nieliczne, a kurs ich pozostał dawniejszy. Z akcij kolei żelaznych sprzedano kilka sum warszawsko-wiedeńskich, a więcej jeszcze bydgoskich po różnych kursach; w końcu tygodnia jednakże chęć kupna ustała, mimo, że tak jedne jak drugie o 2% niżej były ofiarowane. Akcje terespolskie i obligi terespolskie prawie wcale się nie objawiły, chociaż się o nie dopytywano. Obligi towarzystwa kredytowego w tym tygodniu liczniej jeszcze były żądane aniżeli w poprzednim, parę sum płacono nawet już alpari, mimoto właściciele tego papieru nie są pochopni do sprzedaży. Listy pięcioprocentowe ruskie skutkiem wyższych notowań petersburgskich i berlińskich, i u nas były znacznie wyżej płacone, tranzakcje wszelako nie były liczne. *(Gaz. Hand.)*

* (Torf). Jedno z pism tutejszych zamieściło wiadomość, że w pobliżu Warszawy, mianowicie zaś w „Ząbkach" znajduje się w znacznej obfitości torf, który jednakże dotąd służy tylko na potrzeby miejscowej cegielni. Dziś, gdy ceny drzewa i węgla kamiennego, wzrastają ciągle i gdy w ogóle opał tak drogo nas kosztuje — byłoby arcy pożądanem, podniecić przedsiębierców tutejszych do zajęcia się eksploatacją torfu i dostarczaniem tego tak dobrego i taniego paliwa na potrzeby Warszawy. O ile nam wiadomo, od dawna już w okolicy pomiędzy Warszawą a Radzyminem, istnieją bogate pokłady torfu, który też od lat dwudziestu przeszło eksploatowano dość energicznie. Snać jednakże, dawniejsze ceny drzewa, tak znacznie niższe a bardziej może istniejące u nas pewne uprzedzenie do torfu, nie pozwoliły owej eksploatacji rozwinąć działalności skutecznej,—dziś za to, nastała pora w której przedsiębierstwo z torfem przyniosłoby ogromne i dwustronne: dla producentów i dla konsumentów korzyści. *Al.*

* (Kurjerek miejski). Wczorajszy dzień, cały już prawie niepogodny i pochmurzony — wieczorem około godziny 10-ej, przyniósł nam znowu podobnąż jak onegdaj burzę, która wszelako, nahuczawszy jedynie grzmotami i piorunami i olśniwszy błyskawicami, przeciągnęła tylko nad Warszawą, zostawiwszy po sobie deszcz nie zbyt ulewny. Zdaje się, że nagła zmiana powietrza, która od onegdajszego wieczoru oziębiło się tak znacznie—pochodzi i tym razem od gradów, spadłych gdzieś niedaleko, które nam często podobne figle płatają.

— Najwięcej ucierpiał na takim stanie powietrza wczorajszy koncert Bilsego w „Dolinie," gdyż nader mała liczba słuchaczy odważyła się zaryzykować na tak długie posiedzenie — w ogrodzie!

— Wczorajsza niepogoda, zasmuciła także srodze właściciela „Eldorado," który przygotowawszy już swój ogrodowy teatrzyk i urządziwszy arcy porządnie miejsca dla publiczności na dzisiejsze, pierwsze z kolei przedstawienie nowo przybyłej trupy śpiewaków i śpiewaczek paryzkich — lęka się, czy złowieszcza aura czerwcowa nie powita ich deszczem i zimnem.

— Już i „Kasyno" przy ulicy Śto-Krzyzkiej, gotuje się do rozpoczęcia tegorocznej kampanji scenicznej, albowiem trupa p. Modzelewskiego, złożona z osób aż 14-u, która tam właśnie ma dawać swoje przedstawienia, przybyła już do Warszawy przed trzema dniami.

— Pospieszniejsze od „Kasyna" „Tivoli," już dziś wieczorem, rozpoczyna szereg swoich humorystycznie-wokalnych, a ozdobionych tańcami przedstawień.

— Pomimo mniej przyjaznej od paru dni pogody, „Anioł Zmartwychwstania" Syrewicza zbiera ciągle ruble na korzyść „Przytuliska."

— „Kurjer Warszawski" co parę dni prawie, zamieszcza ojcowskie napomnienia dla tych, którzy zastawionych w lombardzie tutejszym kosztowności nie wykupują, pomimo rozpoczętej już licytacji onych w banku. Raz o zapomnienie, to znowu o lekceważenie posądza niesłusznie może tych, którym bynajmniej nie zbywa na chęci wykupienia zastawionych precjozów, lecz na możności tylko...

— Przybyły już do Warszawy cyrk małp, koni i psów tresowanych — zacznie dziś swoje przedstawienia w teatrze Rappo o godzinie $7\,^1/_2$ wieczorem: Onegdaj, w alei ujazdowskiej, przypatrywano się ciekawie a i natrętnie nawet, pięknej czwórce kucyków, zaprzężonych do stosownego powoziku, w którym sam przedsiębierca tego teatru, przyjechał do „Doliny Szwajcarskiej."

— Sławny skrzypek Henryk Wieniawski, w powrocie z swej podróży po Wschodzie, dawał obecnie koncerta w Elizawetgrodzie i Kijowie — zkąd udał się do Petersburga. Znakomity wirtuoz zamierza niebawem odwiedzić i Warszawę także.

— Towarzystwo dramatyczne p. Ratajewicza wykonało w tych czasach kilkakrotnie i z wielkiem powodzeniem „Halkę" Moniuszki w Lublinie.

— W gazetach zagranicznych: *l'Europe Artiste* z 1 maja, *Gazeta dei Teatri* 5 maja, *Scena di Venezia* 6 maja, *Il Mondo Artistico* i *Frusta teatrale* 8 maja, oraz *Coreos di Teatros* 10 maja r. b., napotykamy znowu bardzo pochlebne sprawozdania, o dalszem powodzeniu w Barcelonie śpiewaczki tutejszej p. Teodozji Friderici (Jakowickiej), która w operach: „Don-Juanie", „Wilhelmie Telu", „Hugonotach", „Belizarjuszu" i „Afrykance" nowe tam zebrała wawrzyny. Gazeta *Frusta teatrale* donosząc o wystawieniu opery „Afrykanka", wielkie oddaje pochwały pani Jakowickiej jako śpiewaczce i artystce razem, przywodząc, że tak w tej operze jako też i w innych, zyskała sobie ogólne uznanie publiczności hiszpańskiej. Inna znowu gazeta, jako to *Coreos di Teatros*, z 10 maja wspomina że pani F. przed wyjazdem swym z Barcelony w dniu 8 maja w teatrze Liceo wystąpiła w wielkim koncercie, na którym między innemi, śpiewała „Ave Marja" Gounoda, przy akompanjamencie armonjum, fortepianu i skrzypców, oraz odśpiewała i odegrała scenę z księżycem, z opery „Pardon de Plermel" Meyerbera. Obadwa te fragmenta, zmuszoną była powtórzyć na ogólne żądanie, wśród ciągłych oklasków i owacji publiczności zebranej bardzo licznie. Obecnie pani J. znajduje się w Medjolanie.

— Podobno p. Mikulski, który niedawno debiutował na scenie opery tutejszej w „Fauście", ma jeszcze niebawem wystąpić w „Cyruliku Sewilskim" i w „Zampie".

— Zdrowie znanego z talentu fortepjanisty, Dulęby, znajduje się w nader niebezpiecznym stanie.

— Antoni Wieniarski, znany literat i dowcipny autor kilku komedij ludowych, z których najpopularniejsza „Ulicznik warszawski" dotąd się utrzymuje na scenie, zmarł tu obecnie po krótkiej chorobie. *Al.*

* (Do kroniki muzycznej) czerpiemy następujące wiadomości z *Signale für die musikalische Welt:* W Kopenhadze trupa włoska p. Lorini, dawała „Don Juana" Mozarta, a chociaż wszyscy śpiewali swe partje bardzo dobrze, pani Trebelli-Betini zaś była wyborną Zerliną i p. Bettini doskonałym Don Ottavio, jednak według tamtejszych sprawozdań, nie był to ani „Don Juan", ani Mozart. Lepiej powiodła się tej trupie opera „Favorita", a szczególniej koncerta dawane przez tę trupę w teatrze, ściągały bardzo liczną publiczność. Pomimo tego p. Lorini, płacąc bardzo wysokie honorarjum artystom (naprzykład pani Trebelli-Bettini i jej mężowi 2,000 fr. za przedstawienie), nie mógł długo pozostać w Kopenhadze i udał się do Hamburga. — W d. 13 (25) maja miało miejsce 1-sze przedstawienie w teatrze nowej opery w Wiedniu, gdzie także dawano „Don Juana" Mozarta, którego powtórzono 14 (26) i 17 (29). Ceny na pierwsze przedstawienie były nader wysokie, tak loża kosztowała 100 złr. (60 rs.), krzesło 25 złr. (15 rs.), miejsce na parkecie 20 złr. (12 rs.), miejsce na parterze 10 złr. (6 rs.) i t. d. Teatr ten może pomieścić w sobie 2,740 osób.—Cesarz austrjacki udzielił pierwszemu kapelmistrzowi i dyrektorowi orkiestry w dworskim teatrze opery p. Henrykowi Essex i śpiewakom dworskiego teatru opery pp. Józefowi Draxler, Janowi Beck i Gustawowi Walter, krzyże kawalerskie orderu Franciszka-Józefa; śpiewaczkom tegoż teatru pp. Marji Wilt i Bercie Chun, tytuł ces.-król. kamer-śpiewaczek, nadreżyserowi p. Janowi Schober i malarzowi dekoracyjnemu tegoż teatru p. Karolowi Brioschi złoty krzyż zasługi z koroną, a inspektorowi maszynerij p. Gotlibowi Dreilich, złoty krzyż zasługi.—Wielki książę badeński udzielił order Lwa kapelmistrzowi dworskiemu p. Levi, który odmówił zawezwania do Wiednia.—Król szwedzki mianował kawalerem orderu Waza, profesora Hermana Berens w Sztokholmie, którego opera „Riccardo", z zapałem została przyjęta przez publiczność.

* (Ochrona w Hrubieszowie). Do *Słowa* lwowskiego piszą z prowincji chołmskiej, że miasto Hrubieszów wyprzedziło Chołm w sprawie założenia ochrony dla dzieci ubogiej ludności miejscowej ruskiej. W Hrubieszowie istnieje już od czerwca 1868 r. ochrona, założona z ofiar dobrowolnych; 10-u uczniów pochodzenia ruskiego, zwiedzających gimnazjum hrubieszowskie, ma w tej ochronie całkowite utrzymanie; życzyćby atoli należało, ażeby ta instytucja pożyteczna mogła być zabezpieczona na przyszłość zapomocą funduszu stałego i ażeby ubożsi włościanie byli w ten sposób w możności dawania swym dzieciom należytego wychowania. Dla uzyskania takiego funduszu stałego, dany był 5 (17) kwietnia, przez gimnazjum hrubieszowskie i inne osoby, wieczór muzyczny, który przyniósł 170 rs. czystego dochodu; główny udział w urządzeniu tego wieczoru wziął na siebie komisarz hrubieszowski do spraw włościańskich, M. W. Djakow, który zajął się tą dobrą sprawą, nie szczędząc ani trudów osobistych, ani własnych wydatków, za co naturalnie zyskał szczerą wdzięczność w sercach uboższej ludności miejscowej.

* (Kronika prowincjonalna). W drugiej połowie marca, w gubernjach tutejszego kraju, miały miejsce następujące nadzwyczajne wypadki:

Znaczniejsze pożary. W gub. warszawskiej spaliło się: dnia 25 lutego (9 marca), we wsi Lejskach (w pow. warszawskim), 3 spichrze, 6 stodół, 7 chlewów i 17 sztuk bydła; strata niewiadoma dotąd;—dnia 6 (18) marca, w mieście Kutnie, stodoła drewniana, zaasekurowana na 670 rsr.; w zbożu w ziarnie i słomie poniesiono straty do 1,130 rub. sr.—W gub. kaliszskiej: dnia 9 (21) marca, (w pow. kaliszskim), dom zaasekurowany na 350 rs., również jak niezaasekurowane 4 konie i 2 cieląt. — W guber. petrokowskiej: dnia 10 (22) marca, we wsi Kowalewie (w pow. łaskim), stodoła. Straty w ziarnie poniesiono do 2,000 rs., a dnia 16 (28) marca, w mieście powiatowem Łodzi, kamienica oszacowana 10,070 rs.—W gub. lubelskiej: dnia 17 (29) marca, we wsi Przybysławicach (w pow. nowoaleksandryjskim), browar zaasekurowany na rs. 630; — dnia 18 (30) marca, we wsi Pniewie (w pow. chołmskim), karczma. W czasie pożaru Ewa Kiriluk, żona parobka, dla wyratowania pieniędzy z komory, rzuciła się w płomienie i utraciła życie.—W gub. siedleckiej: dnia 16 (28) lutego, na kolonji Jagodnie (w pow. włodawskim), dom szkolny; strata wynosi około 500 rs.—W gub. płockiej: dnia 10 (22) marca, we wsi Lasocinie (w pow. płockim), dwie wozownie z znajdującemi się tam sprzętami; strata dochodzi do 8,000 rs.;— dnia 15 (27) marca, na kolonji Maszewo (w tymże powiecie), stodo-

ła oszacowana na 1,000 rs.—W gub. suwalskiej: dnia 24 marca (5 kwietnia), w m. Suwałkach, browar zaasekurowany na 1,995 rs. Pożar ten przypisują umyślnemu podpaleniu.

Samobójstwa, śmierci z powodu zadanych uderzeń, stłuczeń i inne wypadki śmiertelne. W gub. warszawskiej: dnia 17 lutego (1 marca), we wsi Zawodach (w pow. warszawskim), powiesił się na drzewie 15-letni chłopiec Jakób Mieczkowski. Powód do samobójstwa niewiadomy; — dnia 17 (29) marca, we wsi Bartoszówce (w pow. rawskim), parobek Michał Szalma, w czasie bójki, zabił szczapą włościanina Winiatorskiego.—W gub. kieleckiej: dnia 13 (25) marca, we wsi Skorzetycach (w pow. kieleckim), 7-letni chłopiec bawiąc się siekierą, niespodzianie uciął rękę synowi drugiego włościanina Jakóbowi Polkowi, lat 11 liczącemu;— W gub. lubelskiej: dnia 13 (25) marca, we wsi Łańcuchowo (w pow. chełmskim), włościanin Paweł Szamczak, lat 40 mający, zabity został umyślnie przez Pawła Zduniuka, lat 20 liczącego, mieszkańca wsi Pniewa; przestępca wykryty został przez straż ziemską i przyznał się do zbrodni.—W gub. suwalskiej: dnia 19 (31) marca, włościanka wsi Dąbrowice (w pow. biłgorajskim), Agnieszka Łuszczek, chcąc pozbyć się starań około starego swego męża, lat 63 liczącego i 3 letniego jego syna z pierwszego małżeństwa, wywiozła ich do boru i porzuciła w pobliżu wązkiej drożyny. Przejeżdżający wkrótce potem włościanie sąsiedniej wsi, spostrzegłszy umierającego starca, zabrali go wraz z dziecięciem i odwieźli do wójta gminy Bielgoraja, gdzie Leszczukowi podaną została pomoc lekarska, pomimo której, na drugi dzień życie zakończył, dziecię jest przy życiu, a Agnieszkę Leszczuk oddano pod sąd.— W gub. lubelskiej: dnia 20 marca (1 kwietnia), starozakonni miasta Hrubieszowa, Józef Horowicz, Zajwel Wacner i Chaim Cukier, trudniący się chowaniem ciał umarłych, z powodu swych świąt, ugodzili mieszczanina Tomasza Zacharczuka, do wykopania grobu dla pochowania zmarłego starozakonnego. Inni mieszczanie dowiedziawszy się, że Zacharczuk pracuje na cmentarzu żydowskim, przybiegli tam i zadali mu silne razy. Winowajcy oddani zostali pod sąd.— W guber. płockiej: dnia 14 (26) marca, we wsi Krasne (w pow. ciechanowskim), włościanin Tomasz Tomański, w czasie kłótni zadał włościanowi Kasprzakowi silne razy w głowę żelaznemi widłami, skutkiem czego ten ostatni wkrótce umarł.

Rabunki. W gub. warszawskiej: dnia 23 lutego (7 marca, w pobliżu wsi Ulency (w pow. grojeckim), w boru, niewiadomi ludzie w liczbie pięciu, uzbrojeni w siekiery i widły, napadli na dom leśnika Bomby, związali go razem z jego rodziną i bili dotąd, dopóki nie wskazał im miejsca schowanych pieniędzy. Zabrawszy znalezione 164 rs. złoczyńcy ucieklí, a pobita familja odesłaną została do szpitala. — W gub. kaliszskiej: dnia 12 (24) marca, do właściciela kolonji Wygorza (w pow. tureckim), Stanisława Rotańskiego, przyszli niewiadomi ludzie i zabrawszy 400 rs. gotowizną i na 50 rsr. garderoby, uciekli. Podejrzanych tę kradzież zaaresztowano.—W gub. lubelskiej: dnia 26 marca (7 kwietnia, 16-letni syn włościanina powiatu i gminy nowoaleksandryjskiej, Michała Adamskiego, Stanisław, powracając w nocy z wsi Moszczanki bryczką parokonną, był zatrzymany na drodze w boru żyżyńskim przez dwóch nieznanych ludzi, którzy wyprzęgli mu konie i uciekli na nich. — W gub. suwalskiej: dnia 11 (23) marca, mieszkaniec wsi Mało-Prusska (w pow. augustowskim), Antoni Wasilewski, lat 23 liczący, wlazł przez otwór zrobiony przez niego w dachu domu starozakonnego Białobrzeckiego, w celu zrabowania, lecz przy dobieraniu się do szafy stojącej w sieni, Białobrzecki wypadł z pokoju i zdążył przy współudziale matki i żony swojej schwycić złoczyńcę, wtedy przestępca uwalniając się z ich rąk, zadał cios znajdującym przy nim toporem dwom kobietom, a Białobrzeckiego dość mocno zranił w głowę. Przestępca schwytany, a poranieni odesłani zostali do szpitala.

Świętokradztwo. W gub. płockiej: dnia 19 (31) marca, w kościele parafjalnym w m. Lipnie, skradzione zostały pieniądze z dwóch puszek. Przestępstwo to dopełnione było przez 11-letniego syna stróża magistratu miasta i 15-letniego wnuka właściciela domu w m. Lipnie, Wilhelma.

Nadzwyczajne porody. W gub. kaliszskiej: dnia 11 (23) marca, we wsi Mały-Płock (w pow. kolneńskim), włościanka Cieślak, wydała na świat troje dzieci; — w tymże dniu, (w pow. kalwaryjskim), żona mieszkańca wsi Podawine, Rezwicka, porodziła także troje dzieci.

W ogóle w drugiej połowie marca, miało miejsce 36 pożarów, (w tej liczbie z podpalenia 2), które przyniosły straty na 36,494 rs, czyli więcej jak w pierwszej połowie marca o 16,926 rs.

Wypadków śmierci było 88, w tej liczbie umarło: na apopleksję 4, z pijaństwa 8, z potłuczenia 13, z poparzenia 8 dzieci, z pobicia 15, utonęło 13, powiesiło się 9, zastrzeliło się 3, spalił się 1, martwych ciał znaleziono 12, dzieciobójstw wykryto 8, przypadków rabunku było 4, kradzieży 2.

* (Wypadki miejskie). W dniu 12 (24) maja, dwie starozakonne: Ejzenbaum i Gelbbier, mieszkające w jednej stancji, w domu pod N. 2260, pokłóciły się z sobą. W skutku tej kłótni, pierwsza z nich obwiniona jest o to: że korzystając z chwilowej nieobecności Gelbbier i pragnąc wywrzeć na niej zemstę, pochwyciła czteromiesięczną jej córkę Hanę i złamała jej obie kości lewego ramienia i kość prawej goleni, co przez obdukcję lekarską potwierdzone zostało. Ejzenbaum była wówczas dopiero piąty dzień po połogu, dla tego też urządzono nad nią obserwację; po wyzdrowieniu zaś oddaną będzie pod sąd. Pokaleczone dziecię odesłano do szpitala starozakonnych.—Zaonegdaj, w cyrkule Pragskim, zostający w służbie u pani Kuczyńskiej, w domu pod N. 393*b* zamieszkali, Jan Zaga kucharz, lat 19, Jan Tomczewski, stróż, lat 95 i Michał Wojcik, stangret, lat 26 wieku liczący, odwożąc rzeczy do kolei żelaznej, w skutku rozbiegania się koni, ulegli: pierwsi dwaj silnemu a ostatni nieszkodliwemu potłuczeniu. Zaga i Tomczewski, odesłani do szpitala pragskiego, w którym Tomczewski wczoraj zmarł, Wojcik zaś do mieszkania.—W cyrkule Sobornym, Józef Leszczyński, służący od szypra berlinki stojącej na Wiśle, lat 46 wieku liczący, nagle zmarł. W celu wyprowadzenia śledztwa, sąd zawiadomiono. — W cyrkule Nowoświetskim, niewiadomy dotąd z nazwiska człowiek, lat około 50 mieć mogący, w stanie mocno napiłym przechodząc przez ulicę Tamkę, upadł na trotuar i zranił sobie niebezpiecznie głowę z prawej strony.—W cyrkule Bielańskim, Jan Jaroszczyk, stangret od doktora Apte, pod N. 2242 zamieszkały, znajdując się przy kuciu konia, uderzonym został przez tegoż w głowę i łopatkę. Chorzy odesłani do szpitali. — W dniu onegdajszym, w cyrkule Zamkowym, Marjanna Chodorowska, wyrobnica, lat 49 wieku licząca, w domu pod N. 109 zamieszkała, poderżnęła sobie gardło nożem; odesłano ją do szpitala, gdzie zostaje w niebezpieczeństwie życia. Przyczyna targnięcia się na własne życie, jeszcze nie wykryta.—W cyrkule Łazienkowskim, czeladnik zegarmistrzowski, Pejsach Galbfisz, lat 19, kąpiąc się w rzece Wiśle naprzeciwko ulicy Czerniakowskiej, utonął. Ciała jego jeszcze dotąd nie znaleziono; poszukiwanie kontynuje się.— W cyrkule Zamkowym, w szynku pod N. 2726, Marjanna Rejman, wyrobnica, w kłótni z Aleksandrem Gińskim brukarzem, uderzywszy go butelką, zraniła mu niebezpiecznie twarz. Giński odesłany do szpitala, a Rejman przyaresztowana w celu ukarania podług prawa. — W cyrkule Nowoświetskim, Szymon Luberacki, terminator malarski, pracując w domu pod N. 2779, około malowania rynien, spadł z wysokości 1-go piętra niezrządziwszy sobie żadnej szkody.—W domu pod N. 728, z mieszkania księcia Woronieckiego, otwartego dorobionym kluczem, skradziono broszę złotą z brylantami, wartości rs. 80 i gotowizną rs. 28 kop. 54; poszukiwanie zarządzono.

* *Kursa monet zagranicznych w Warszawie.*

	wczoraj	*dziś*
Za talar	rs. 1 kop. 16	rs. 1 kop. 16.
Za frank	„ — „ 31 1/2	„ — „ 31 1/2.
Za złoty reń.	„ — „ 64 1/2	„ — „ 64 1/2.

NB. Wiadomość ta nie pochodzi z urzędowego źródła i może tylko służyć za wskazówkę.

*** (Zwiedzenie wystawy). *Journal de St. Petersburg* donosi, że 12-go maja zwiedzili międzynarodową wystawę ogrodnictwa Najjaśniejszy Cesarz i Najjaśniejsza Cesarzowa, która przybyła na wystawę z Carskiego Sioła wraz z Wielkim Księciem Sergjuszem Aleksandrowiczem. Najjaśniejsi Państwo przyjęci zostali przez ministra dóbr rządowych jenerał-adjutanta Zielenego i prezesa ruskiego towarzystwa ogrodnictwa, jenerał - adjutanta Grejga. Podczas tego zwiedzenia, wielu z wystawców zaszczyceni zostali łaskawą pochwałą Ich Cesarskich Mości; w tej liczbie pp. Linden i Verschafelt, dwaj główni wystawcy belgiccy. Wice-prezes towarzystwa ogrodnictwa miał zaszczyt oprowadzać Najdostojniejszych Gości wystawy. Najjaśniejsza Cesarzowa zakupiła kilka przedmiotów. Przy opuszczaniu gmachu wystawy, Najjaśniejsi Państwo powitani zostali głośnemi okrzykami zgromadzonego ludu.**

* (Wystawa ogrodnictwa). Gazeta *Wiest'* pisze: Dnia 14 (26) maja, o godzinie 12-ej w południe, w bibljotece ministerstwa marynarki w Petersburgu, odbyło się zgromadzenie nadzwyczajne ruskiego towarzystwa ogrodnictwa, dla rozdania nagród tym wystawcom, którzy odznaczyli się najbardziej na wystawie międzynarodowej. Na zgromadzeniu tem rozdane zostały i same nagrody. Największą liczbę medali uzyskali z pomiędzy wystawców zagranicznych: p. Linden z Brukseli, któremu przyznane zostały, tak przeznaczony Najmiłościwiej przez Najjaśniejszego Cesarza nadzwyczajny medal złoty, jak również wielki medal złoty ministerstwa dóbr państwa i wielki medal złoty nie objęty programem, tudzież 7 średnich medali złotych, 7 małych medali złotych, 2 wielkie medale srebrne i jeden mały takiż medal; A. Wergsaffelt z Gandawy (3 wielkie medale złote, 2 średnie i 3 małe medale złote, 3 wielkie medale srebrne i jeden średni takiż medal, oraz 1 brązowy); Waytch z Londynu (1 wielki, 1 średni i 1 mały medal złoty, oraz dwa wielkie medale srebrne); Dalguerre z Gandawy (1 wielki medal złoty min. dóbr państwa, 1 średni i 2 małe medale złote, 7 wielkich medali srebrnych i jeden średni takiż medal, oraz 1 brązowy). Z liczby naszych wystawców ruskich, największą liczbę medali uzyskali: Lorgus (nadzwyczajny medal złoty, przeznaczony Najmiłościwiej przez Najjaśniejszą Cesarzowę, 2 średnie medale złote i 6 małych takichże medali, 4 większe, 4 średnie medale srebrne i 1 mały takiż medal); Katzer (1 wielki medal złoty min. dóbr państwa, 1 średni medal złoty towarzystwa moskiewskiego miłośników ogrodnictwa, 2 małe medale złote, 1 wielki, 2 średnie medale srebrne i 1 mały takiż medal); Miedwiediew (1 średni medal złoty, 5 małych medali złotych, 5 wielkich, 1 średni i 3 małe medale srebrne); Grünerwald (4 średnie i 6 małych medali złotych, 7 wielkich medali srebrnych i 1 mały takiż medal), i Graczew (1 medal złoty towarzystwa gospodarstwa wiejskiego, 1 mały medal złoty, oraz 3 wielkie i 2 małe medale srebrne).

* (Deputowani zagraniczni). *Mosk. Wied.* donoszą, że niektórzy z deputowanych, przybyłych do Petersburga na wystawę międzynarodową ogrodnictwa, wynurzyli przed znajdującymi się także na wystawie deputowanym i towarzystwa moskiewskiego miłośników ogrodnictwa, życzenie zwiedzenia Moskwy. Wynurzenie to przyjęte zostało z przyjemnością, i deputowani moskiewscy przyrzekli ułatwić nowym swoim znajomym zwiedzenie w Moskwie wszystkiego co zasługuje na uwagę. Dnia 13 (25) maja, o wpół do dwunastej w południe, goście ci, w liczbie 60-u, przybyli do Moskwy pociągiem nadzwyczajnym i stanęli w hotelach pierwszorzędnych Moskwy. W liczbie gości znajdowali się reprezentanci rozmaitych narodowości; najwięcej było belgijczyków i holendrów. Goście powitani zostali w banhofie przez niektórych ze swych znajomych petersburgskich, którzy są członkami moskiewskiego towarzystwa ogrodnictwa. Po zainstalowaniu się naprędce w hotelach, udali się oni, pod kierunkiem tychże członków, zwiedzić Kreml, zbrojownię, pałac. Zapał ich nie znał granic, gdy wyszedłszy na taras pałacowy, ujrzeli oni wspaniałą panoramę Zamoskworjeczja; zachwyceni tym widokiem, niektórzy z nich wynurzyli życzenie pojechania na Worobjewy Góry, inni zaś weszli na dzwonicę Iwana Wielkiego. Dnia 14 (26) maja, o godzinie 11-ej przed południem, zamierzano zgromadzić się w gmachu musztry, ztamtąd zaś zwiedzić muzea moskiewskie i świątynię Zbawiciela. Po obiedzie ma być przedsięwzięta wycieczka do Petrowskoje-Razumowskoje, dla zwiedzenia tamecznej akademji rolniczej. Goście wyjechać mieli z Moskwy 15 (27) maja, lecz zamierzali oni zwiedzić wpierw oranżerje Lepeszkina i pałac aleksandryjski.

* (Posiedzenie). *Journal de St. Petersbourg* donosi, że 10 maja odbyło się trzecie i ostatnie posiedzenie międzynarodowego zjazdu botaników i ogrodników, pod prezydencją p. Bunge, z Dorpatu. Posiedzenie to zamknął prezes towarzystwa ogrodnictwa jenerał-adjutant Grejg mową, w której wystawił ważność prac tego zgromadzenia i wynurzył wdzięczność zagranicznym wystawcom.

* (Ofiary). *Gołos* donosi, że do własnej kancelarji Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżnej Cesarzewiczowej, wpłynęło do 12 (24) maja ofiar na rzecz tych, którzy ucierpieli od nieurodzaju, ogółem 1,832,293 rs. 44 1/4 k.

* (Otwarcie komitetu). *Wil. Wiest.* pisze z Moskwy, że 1 maja odbyło się otwarcie moskiewskiego komitetu towarzystwa „obrońców prawosławia“, za błogosławieństwem najprzewielebniejszego Inocentego, metropolity moskiewskiego, który biorąc żywy udział w czynnościach towarzystwa w północno-zachodnim kraju, przyjął tytuł honorowego członka moskiewskiego komitetu.

* (Kolej żelazna potijska). Gazeta *Kaukaz* z d. 9 kwietnia donosi, że roboty ziemne na kolei z Poti do Kwiryli mają być ukończone na 15 czerwca r. b., a na pozostałej przestrzeni—na 1 września 1870 r. W lutym zaczęto zakładać szyny, które dotąd założono na rozległości 6 wiorst; zakładanie szyn na przestrzeni z Poti do Kwiryli dokonane będzie w ciągu czterech miesięcy po ukończeniu drogi i mostów. W tym roku spodziewane są z Anglji 400 wagonów.

* (Kwestja miar i wag). Na posiedzeniu wydziału fizyczno-matematycznego Cesarskiej akademji nauk, 8 kwietnia, akademik Jacobi odczytał relacją o potrzebie utworzenia naukowej komisji międzynarodowej w celu rozwiązania różnych kwestij względem metrycznego systemu miar i wag. Podług doniesienia *Gon. Urz.* postanowiono powyższą relacją przesłać pod rozpoznanie komisji, złożonej z akademików Jacobi, Struwe i Wilda.

* (P. Kelsjew). Czytamy w gazecie *Gołos:* Słyszeliśmy, że p. Kelsjew udał się lub uda się wkrótce do Ameryki, gdzie mieć będzie prelekcje publiczne o spółczesnym stanie Rosji.

* (Proces prasowy). *Gołos* donosi, że 14 (26) maja w departamencie kryminalnym kasacyjnym senatu rządzącego, roztrząsana była sprawa dymisjonowanego porucznika Pawlenkowa, oskarżonego o wydrukowanie artykułu Pisarewa „Biedna myśl ruska“, zawierającego w sobie, podług słów aktu oskarżenia, przeciwne moralności i przyzwoitości zdania i myśli o działalności państwowej Cesarza Piotra Wielkiego. Izba sądowa uniewinniła p. Pawlenkowa, lecz prokurator zaskarżył wyrok izby i skutkiem tego sprawa ta roztrząsana była w senacie. Senat rządzący dał opi-

nję, że podług ogólnego ducha praw prasowych, oskarżony Pawlenkow powinienby być uznany za winnego wydrukowania artykułu „Biedna myśl ruska“, zawierającego w sobie, co do osoby i działalności Cesarza Piotra I, wyrażenia niestosowne do ogłaszania drukiem; lecz ponieważ do postępku tego nie może być zastosowany żaden z artykułów prawa ani literalnie, ani też z mocy art. 171-go kodeksu karnego, przeto zgodnie z art. 771-m ustawy o postępowaniu karnem, należy uznać go, Pawlenkowa, za nieulegającego karze; wydrukowany zaś przez niego artykuł zniszczyć, na zasadzie art. 1,045-go kodeksu karnego.

KORESPONDENCJE DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Paryż, 26 maja.

Tytuł jednego z pięknych utworów Szekspira: „Wiele wrzawy dla niczego”, charakteryzuje dokonane obecnie we Francji wybory. Opozycja odniosła w Paryżu zupełne zwycięztwo, lecz w prowincjach rząd uzyskał znaczną większość. Paryżanie sądzili, że spłatali rządowi figla, wybierając Gambettę, Bancell'a, Rochefort'a, Raspail'a; lecz nie ulega wątpliwości, że nie rząd jest z tego niezadowolony: wybrać w miejsce Carnot'a, Garnier-Pagès'a, E. Ollivier'a, Thiers'a, takie indywidua, jakiemi są Bancel, Raspail, Rochefort, znaczy toż samo, co usunąć z izby ludzi znakomitych, dla zastąpienia ich osobistościami znanemi z nicości. Gambetta ma 29 lat wieku i jest jedynie miernym adwokatem; Bancel jest byłym emigrantem francuzkim z rodzaju tych, którzy tak samo jak nasi emigranci, niczego się nie nauczyli i o niczem nie zapomnieli; Rochefort jest jedynie pamflecistą; posiada on rozum, lecz nie jest mówcą; jak skoro będzie on zmuszony przejść od wiadomości rozmaitych, stanowiących dział kronikarski w dziennikach, do kwestij zawiłych ekonomji politycznej i społecznej, nie potrafi on nic powiedzieć, jest to bowiem umysł powierzchowny; co się tyczy Raspail'a, wynalazcy leczenia się zapomocą kamfory, zatruje on izbę, albowiem pomaduje on nawet swoje włosy pomadą kamforową; oprócz tego, nowy ten deputowany ma 78 lat wieku i jąka się straszliwie. Rząd nie posiada się z radości, że wybory dały takie rezultata; usunięto ludzi, którzy na podobieństwie kropli octu, kruszyli skałę i podkopywali ją bez wrzawy.

P. E. Ollivier, przyjaciel poufny p. E. de Girardin'a, wybrany został w departamencie du Var, i panuje powszechne zadowolenie z tego, że ten człowiek godny szacunku, zasiadać będzie znowu w ciele prawodawczem.

Tymczasem zapowiadany jest wielki rozwój polityki zagranicznej. Wydano rozkaz do rozpoczęcia kampanji dziennikarskiej, wprowadzonej w modę przez hr. Bismarcka. Prusy posiadają prasę, która jest posłuszna na jego skinienie, tak jak orkiestra na znak dany przez dyrektora. Każdy dziennik pruski zna obecnie na pamięć swój program kampanji przeciw Austrji. We Francji także kampanja przeciw Prusom jest dość dobrze wykonywana, lecz nie z taką jak w prasie pruskiej jednością.

P. Guéroult, redaktor dziennika *Opinion nationale*, nie został wybrany do ciała prawodawczego.

Emanuel Arago, obrońca Berezowskiego i innych złoczyńców z emigracji polskiej, stawał jak kandydat do ciała prawodawczego, lecz nie został wybrany, skutkiem czego menerzy nasi nie mają w izbie nikogo, ktoby podjął się ich obrony.

Dziennik *Liberté* zaleca swym czytelnikom broszurę pod tytułem *La Vérite sur l'insurrection polonaise de 1863, par un ex-chef insurrectionnel.* („Prawda o powstaniu polskiem z r. 1863, przez byłego dowódcę powstańczego”), i powiada, że zacytuje nie jeden ustęp z tej broszury, którą nazwać można raczej dziełem. Pismo londyńskie *International*, oraz Charivari i inne dzienniki, przemówiły również na korzyść tej broszury.

P. Alheim, poddany ruski, artysta-malarz odznaczający się talentem, dał dwa piękne obrazy na wystawę tegoroczną. Są to arcydzieła. Widziałem na tejże wystawie dwa świetne obrazy p. Bakałowicza, mianowicie „Spiewy przy deserze” i „Niewiasta z wachlarzem”. P. Mikulska dała na wystawę portret mistyfikatora Dra Gałęzowskiego; portret jest dobry, lecz przedmiot jego zły, nie należy bowiem uwieczniać rysów takich ludzi. P. Maleszewski czyni znaczne postępy; jego obrazy pastelowe są coraz delikatniejsze i odznaczają się pięknym kolorytem. P. Kapliński dał na wystawę piękny portret hr. Ksawerego Branickiego; co się zaś tyczy jego „hetmana polskiego z XVII wieku”, jest on udrapowany jak chińczyk, co może dać do mniemania, że polacy są pochodzenia mongolskiego. P. Feliks Grabowski wystawił piękną rzeźbę, wyobrażającą chłopca śpiącego.

X.

* (Obchód uroczystości). W raporcie urzędowym dowódcy eskadry ruskiej znajdującej się na wodach greckich, kontr-admirała Butakowa, ogłoszonym w *Kronszt. Wiest.*, podane są następujące szczegóły o obchodzie uroczystości rocznicy urodzin Najjaśniejszego Cesarza. Wszystkie statki wojenne w porcie Korfu były przyozdobione we flagi, w południe zaś dane były salwy z dział. Podczas nabożeństwa na korwecie, na którem znajdowali się nasz poseł, rzeczywisty radca stanu Nowikow, i konsul jeneralny w Korfu, radca stanu Karcew, przybył do portu jacht cesarsko-francuzki „Książę Hieronim Napoleon.” Stosownie do przyjętego zwyczaju, posłano z korwety oficera ze zwykłem powitaniem i z ofiarowaniem usług, oraz z zaproszeniem dowódcy jachtu do wzięcia udziału w obchodzie uroczystości rocznicy urodzin Najjaśniejszego Cesarza. Jacht przyozdobiony został niezwłocznie flagami. Na jego pokładzie znajdował się książę Napoleon, który podróżował w zupełnem incognito i który w drodze z Messyny do Wenecji zawinął do Korfu jedynie dla zaopatrzenia się w węgle i wypłynął z Korfu następnego dnia o świcie. Po południu, najjaśniejsi król i królowa hellenów, wraz z ich królewskiemi wysokościami księciem i księżną Walji, zwiedzili statki angielskie: fregatę „Ariadna” i statek pancerny „Royal Oak,” oraz korwetę „Askold.” Wszedłszy na pokład korwety, król przepraszał, że przybył nie w uniformie swego pułku. Najdostojniejsi goście, zeszedłszy do kajuty, raczyli wypić po kielichu szampana, przyczem król Jerzy I oświadczył, że „korzystając z przybycia statków do portu, przyjechał umyślnie do korwety, ażeby mieć przyjemność wnieść na jej pokładzie toast za zdrowie Najjaśniejszego Cesarza.” Przy przyjeździe i odjeździe, najdostojniejsi goście witani byli salwami z dział i okrzykami „hura” przez osady wszystkich statków znajdujących się w porcie.

* (Djarjusz sejmu lubelskiego). *Golos* w artykule wstępnym, pomiędzy innemi pisze, o wyszłem ważnem dziele komisji archeograficznej: „Djarjusz sejmu lubelskiego 1560 r., czyli unja W. Ks. Liteskiego z Królestwem Polskiem”, co następuje: „Jeszcze w 1856 r. był wydany przez Działyńskiego „Djarjusz unji lubelskiej”, ułożony z współczesnych wypadkom pamiętników, lecz w kształcie zupełnie nieopracowanym, z przepuszczeniami i nieprzeniknionemi, w wielu wypadkach, ciemnościami. W bibiotece publicznej znajduje zupełniejsze i poprawniejsze, bardziej całkowite i opracowane zebranie podobnych pamiętników (z XVI wieku), w wielu wypadkach znacznie uzupełniające i rozjaśniające „Djarjusz” według odpisu Działyńskiego. Późniejszy (z XVII wieku) odpis tego rękopismu znajduje się w bibliotece głównego sztabu, lecz nie przedstawia on wielu znaczniejszych wariantów. Odpis biblioteki publicznej, był w części znany Czackiemu i Jaroszewiczowi; teraz wydany został w całkowitości, z warjantami z odpisu jeneralnego sztabu i odpowiedniemi ustępami, z wskazaniem wstawień i przepuszczeń w odpisie Działyńskiego. „Djarjusz” i uwagi są w języku polskim, z odpowiednim ruskim przekładem. Do wydania tego dodano bardzo znakomitą przedmowę redaktora, M. O. Kojałowicza (z której poczerpnęliśmy powyższe dane); w końcu znajdują się dodatki z wyjaśniającemi tekśami, spis nazwisk, miejsc i szczegółowy sumarjusz całego „Djarjusza”. „Djarjusz” ten łączy w sobie interes prywatnych pamiętników, z wiarogodnością aktów urzędowych. Przedstawia on tyle danych do charakterystyki państwowych stosunków, politycznych pojęć i społecznego bytu tamtoczesnej Polski i Litwy, iż słusznie uważany jest za jedno z najważniejszych źródeł do wyjaśnienia ważniejszych kwestij polsko-litewskiej historji.”

* (Wybory do sejmu północno-niemieckiego). *Ost deutsche Post* pomiędzy innemi pisze: „Udział polaków w wyborach rzeczywiście był nader ożywiony; i z niemieckiej strony udział był większy aniżeli można było spodziewać się, przy opóźnionym ruchu wyborczym. W obozie niemieckim na szczęście mało okazało się „frondeur'ów”; bardzo niewielu czuło się w konieczności podania kartek z innem nazwiskiem kandydata, a nie z tem, na jakie zgodził się komitet wyborczy; za to zasługuje na uwagę, że w polskim obozie, *po raz pierwszy pojawiła się opozycja przeciwko kandydatowi komitetu.* Z tego powodu i *Dziennik Poznański* użala się, że znaleźli się odszczepieńcy, wyrzekający się *solidarności*, która dotąd cechowała polski obóz, i stanowiła dla niego tarczę od nieprzyjaciół. „Nic nie zmniejsza (?) ciężkiej winy tych odstępców”, powiada ze smutkiem poznański organ polaków.

Austrja i ziemie słowiańskie.

* (Wypadki w Lublanie). *Narodni Listy* podają prócz znanych szczegółów, przyczynę zajścia między wieśniakami słoweńskiemi a niemieckiem towarzystwem turnerów (gimnastyków), z relacji tego pisma, opartej na opisach nie tylko lublańskiej gazety *Slovenski Narod*, ale i *Triester Ztng* oraz *Pressy*, pokazuje się, że niemieccy turnerowie dali sami powód do zaczepki. Ggdy bowiem w liczbie kilkuset osób, z których 40 było uzbrojonych, weszli na górę Jancza, rozgościli się na obszernej łące bez opowiedzenia się jej właścicielowi, i zdeptali ją całkowicie. Na reklamacje wieśniaka, aby się na inne miejsce przenieśli i łąki do reszty nie niszczyli, turnerowie niemieccy odpowiedzieli śmiechem i w końcu nie chcąc odejść, ofiarowali mu 2 reńskie. Rozumie się, że wieśniak na to nie przystał. Spór ten zgromadził wkrótce liczny zastęp sąsiednich wieśniaków, którzy popierali swego towarzysza w obronie jego własności i żądaniu ustąpienia z łąki. Turnerzy jednakże nie chcieli ustąpić i na groźbę, że zostaną do tego zmuszeni, odpowiedzieli, że mają się czem bronić. Wtedy dopiero wieśniacy pobiegli po kamienie, kije widły i t. d. i niemi uzbrojeni, raz jeszcze wezwali turnerów do ustąpienia z łąki, czemu gdy ci się sprzeciwili, dopiero nastąpiła walka, w której tylko 60 wieśniaków brało udział.

Prusy i Niemcy

* (Okólnik hr. Beusta) dotyczący ogłoszenia sławnej depeszy p. Bismarcka do p. Goltza pod d. 20 lipca 1866 był powodem objaśnień pomiędzy kanclerzem związku północnego a posłem austrjackim w Berlinie, przy których p. Bismarck miał wynurzyć swoje ubolewanie nad gwałtownością polemiki dzienników pruskich. *(La Fr.).*

* (Konwencja). Zauważyć należy, że właśnie w chwili, w której publiczność francuzka zaprzątała się jedynie wyborami, podpisana została konwencja upoważniająca poddanych badeńskich do wysługiwania lat służby czynnej w armji związku północno-niemieckiego, i na odwrót. Warunki tej konwencji stosują się także do części wielkiego księstwa heskiego, położonej na południe od Menu. Czy ta jednoczesność była obliczona, czyli też wypadła przypadkowo w tym czasie? *(Nord).*

Francja.

* (Ciało prawodawcze). Czytamy w dzienniku *Patrie* pod datą 29-go maja: „Mówią wiele od kilku dni o tem, że ma być zwołane wkrótce ciało prawodawcze na sesję dla sprawdzenia wyborów deputowanych nowo-obranych. Stronnicy tego środka proponują zwołać izbę bez żadnej uroczystości, bez mowy tronowej i jedynie dla sprawdzenia wyborów i dla legalnego ukonstytuowania zgromadzenia. Nie ulega wątpliwości, że kwestja ta jest roztrząsana na naradach ministerjalnych. Nie wiemy, czy powzięto już w tym względzie decyzję stanowczą, i zdaje się nam, że decyzja ta, jakkolwiekbądź ona wypadnie, może być stanowczą dopiero po zupełnem ukończeniu wyborów.”

* (Zaprzeczenie). *Patrie* pisze pod tąż datą: Jeden z dzienników doniósł, że margrabia de Banneville, ambasador francuzki w Rzymie, ma przybyć do Paryża w misji. Wiadomość ta jest bezzasadna. Margrabia de Banneville nie opuści swego stanowiska. Żadne wydarzenie polityczne nie wymaga jego obecności w Paryżu.

Turcja i ziemie słowiańskie.

* (Kwestja narodowości). Trudności, do których dało powód ostatnie prawo tureckie co do narodowośi, nie zostały jeszcze całkiem załatwione. Wszelakoż, jeżeli mamy wierzyć temu, co piszą *Indépendance hellénique* i inne pisma ateńskie, umowa tymczasowa pomiędzy rządem greckim i Portą usunęła przeszkody, które stały na zawadzie utrzymywaniu wzajemnych stosunków sąsiedzkich. Podług tej umowy, wszystkie osoby zrodzone w prowincjach wchodzących do składu królestwa greckiego, oraz ci wszyscy, którzy jakkolwiek nie urodzili się na teraźniejszem terytotjum greckiem, nabyli prawa obywateli greckich przed 1-m lipca 1857 roku, z mocy warunków objętych protokółami podpisanemi przez trzy wielkie mocarstwa opiekuńcze, oraz przez Grecję i Turcję, będą uważani i traktowani przez rząd turecki jako poddani greccy, bez względu na punkt państwa ottomańskiego, w którym przemieszkują lub przez który przejeżdżają. Co się zaś tyczy tych, którzy nabyli prawa obywatelstwa greckiego dopiero z mocy praw greckich o naturalizacji helleńskiej, ogłoszonych w r. 1857 i później, oba rządy zastrzegają sobie uregulować później za wspólną zgodą ich sytuację w Turcji. Tymczasem, rząd turecki uważać będzie za poddanych greckich i traktować jako takowych, tych wszystkich, którzy posiadali faktycznie ten charakter w chwili ostatniego

zerwania stosunków dyplomatycznych pomiędzy Grecją i Turcją. Naturalnie, pozostawić należy pismom greckim odpowiedzialność za wiadomości powyższe. *(Nord.)*

Hiszpanja.

* (Nowe prawa.—Republikanie). *Madryt, 28 maja.* Kortezy uchwaliły: 1) Prawo upoważniające radę jeneralną prowincji madryckiej do zaciągnięcia pożyczki w wysokości 10 miljonów realów. 2) Prawo upoważniające do oddania na własność municypalności gmachów należących do państwa. 3) Prawo znoszące monopol solny począwszy od 1-go stycznia 1870 r., i zapewniające zupełną wolność sprzedaży i dobywania soli. Państwo sprzeda kopalnie soli, które spłacone zostaną w ciągu dziesięciu lat. Wyjęte być mają z tej sprzedaży kopalnie soli w Torrevieja, Ymon, Alfagués i Formentera. Rząd sprzeda także zapasy soli znajdujące się w magazynach. Przywóz soli z zagranicy dozwala się za opłatą 13 realów za *quintal* metryczny. Dozwala się wywóz lnu na statkach hiszpańskich i obcych. Kortezy przystąpiły do rozpraw nad projektem do prawa dotyczącego zniesienia monopolu tabacznego począwszy od 1-go lipca 1870 r.—Republikanie andaluzyjscy i estremadurscy mają zgromadzić się wkrótce dla zastanowienia się nad swą postawą przyszłą w obec uchwały monarchicznej kortezów.—Kwestja powierzenia rejencji marszałkowi Serrano roztrząsaną będzie w przyszły poniedziałek. *(Cor. Hav. Bul.)*.

* (Powstanie w Hawannie). Wiadomości prywatne, zaczerpnięte z wiarogodnego źródła, nie zgadzają się stanowczo z doniesieniami dzienników madryckich, jakoby spokojność w Havannie została przywróconą. Na nieszczęście tak nie jest, i na dowód tego posłużyć może srogość jenerała Dulce, który według ostatnich telegramów kazał rozstrzelać nieszczęśliwych, których jedyną winą była *sympatja* dla powstańców. *(La F.)*.

Anglja.

* (Kościół irlandzki). Mężowie stanu angielscy postępują rozsądnie, nie śpiesząc się z drażliwą kwestją kościoła panującego w Irlandji *Globe* tymczasem sądzi, że bil o zniesieniu tegoż kościoła odczy tany będzie niebawem po raz drugi w izbie lordów; naznacza nawet dla niego termin porządku dziennego na 14 czerwca. Dnia 5 czerwca odbyć się ma zgromadzenie lordów konserwatystów, na którem postanowią, jakiej postawy trzymać się mają przy rozprawach. *(La Fr.)*.

Ameryka.

* (Wojna brazylijsko-paragwajska). W Lizbonie otrzymano 28-go maja następujące wiadomości z Rio-Janeiro, datowane 8-go tegoż miesiąca: Wódz naczelny hrabia d'Eu przybył do Assomption. Objął on dowództwo i dodał energji działaniom wojennym. Dnia 20 kwietnia, straż przednia znajdowała się już tylko o 3 mile od Lopeza. Jenerał Osorio dowodzi pierwszą dywizją. Wszelkie pogłoski niepomyślne, puszczone w obieg przez prasę argentyńską, znalazły same w sobie zaprzeczenie. *(Cor. Hav. Bul.)*.

Rozruchy w uniwersytecie st.-petersburskim.

Goniec urzędowy w dziale urzędowych komunikacij, pisze o rozruchach zaszłych w st.-petersburskim uniwersytecie, na mocy doniesienia rady uniwersytetu, co następuje:

Zaraz po zamknięciu akademji medyczno-chirurgicznej, w sobotę, 15 (27) marca r. b., ktoś w sali do zbierania się studentów uniwersytetu, wywiesił odezwę do tych ostatnich, w imieniu studentów akademji medyczno-chirurgicznej, —odezwę napisaną na kawałku papieru, a zawierającą w sobie wezwanie do przyjęcia udziału w ogólnej sprawie studenckiej. O tej odezwie oznajmiono inspektorowi studentów, tak, że przed godziną 10-ą została zdjęta i zniszczona. Tak inspektor, jak i rektor nie nadawali tej odezwie żadnego szczególnego znaczenia, tembardziej, że bardzo niewielu studentów zdołało ją przeczytać. Niemniej jednak, ponieważ jednocześnie zaszły rozruchy w instytucie technologicznym, rektor uznał za właściwe: 1) wezwać do siebie niektórych studentów, których uważał jako mających większy wpływ i wyjednać od nich przyrzeczenie, że będą wszelkiemi siłami przeciwdziałać wzburzeniom w uniwersytecie; i 2) wywiesić obwieszczenie, wzywające studentów do ścisłego zachowywania przepisów uniwersyteckich i do wstrzymywania się od wszelkich schadzek.

Pomimo tych ostrzeżeń, we wtorek i wśrodę, t. j. 18 (30) i 19 (31) marca, rozpoczęły się zgromadzenia i narady studentów w sali przyległej do pokoju do wieszania płaszczy. Zgromadzenia te, na wezwanie inspektora, po większej części się rozchodziły, lecz potem ciągle się wznawiały i ostatniego dnia zaczęły przybierać charakter burzliwych schadzek. Zresztą, w dni te studenci regularnie uczęszczali na lekcje i w schadzkach tych w ogóle przyjmowała udział stosunkowo nie wielka liczba studentów, a wielu z nich, tylko w celu przeciwdziałania wynikającym rozruchom. Jak się potem okazało z zeznań niektórych studentów, którzy byli obecni na tych zgromadzeniach, kierownicy ruchu dowodzili koniecznej potrzeby schadzek, osobnej kasy studenckiej, udziału deputatów studentów w rozdziale stypendjów i zapomóg, i mieli nawet śmiałość wypowiedzieć, że jeżeli w skutku podobnych wymagań uniwersytet zostanie zamknięty, to nie wielka będzie strata.

W czwartek, 20 marca (1 kwietnia), około godziny 12-ej, w sali przytykającej do pokoju do wieszania płaszczy, znów zebrała się schadzka, z około 150 studentów, która nieposłuchała wezwania inspektora do rozejścia się, i oznajmiła mu życzenie rozmówienia się z rektorem. Natenczas rektor wydał rozporządzenie, aby wspomnieni studenci stawili się w sali do zbierania się, i tam wyszedł do nich, dowiedzieć się czego pragną. Student Jezierski, przemawiając niby w imieniu wszystkich studentów, oświadczył, że pragną podać do rady uniwersytetu prośbę: 1) aby udzielone im było upoważnienie na schadzki w gmachu uniwersytetu; 2) aby im było dozwolone mieć własną kasę i bibljotekę; 3) żeby byli uznani wybrani deputaci z oddzielnych kursow, z prawem udziału w rozdziale stypendjów i zapomóg; 4) żeby była zniesiona „krępująca i obelżywa dla studentów," policyjna opieka władzy uniwersyteckiej. Jednocześnie Jezierski podał rektorowi prośbę na piśmie, w której były wynurzone te same wymagania, ale bez podpisów.

Rektor wysłuchawszy oświadczenia studenta Jezierskiego, przypomniał obecnym studentom, że życzenia, wypowiedziane przez Jezierskiego, jakoby w imieniu ich wszystkich, zupełnie są sprzeczne z przepisami uniwersyteckiemi i w żadnym razie nie mogą być spełnione; oznajmił im, że niema nawet prawa przyjąć od nich i przedstawić radzie uniwersyteckiej, prośby podobnej do tej, jaką mu oddał student Jezierski, a następnie nagląco ich wzywał, aby w własnym interesie i w interesie uniwersytetu, w imię prawa rozeszli się i wstrzymali się od dalszych rozruchów i schadzek. Lecz ponieważ żądanie rektora nie zostało spełnione, przeto zmuszony był oznajmić, iż będzie prosił zarząd uniwersytetu o oddanie pod sąd uniwersyteckí sprawców schadzki i nieposłuszeństwa.

Po oddaleniu się rektora, ciż sami studenci udali się do audytorjum, w którem studenci 2-go kursu fakultetu prawnego zgromadzili się na lekcję profesora Gradowskiego, i zaczęli tam rozprawiać o dalszych swych planach. Za ukazaniem się w audytorjum profesora Gradowskiego, zbliżył się do niego student Jezierski i niby w imieniu wszystkich zgromadzonych studentów prosił go, „aby tam nie wykładał, aby wybrał do tego inne audytorjum, lub przynajmniej poczekał." Kiedy zaś p. Gradowski oświadczył, że będzie wykładał właśnie w tem audytorjum i bez żadnej zwłoki, i kiedy do jego oświadczenia przyłączyły się głosy jego słuchaczy, żądające, aby postronni oddalili się i nie przeszkadzali wykładowi, to natenczas ci ostatni wyszli z audytorjum, lecz zatrzymali się w korytarzu przy samych drzwiach, pozostawali tam przeszło kwadrans czasu, przyczem kilkakrotnie otwierali drzwi i zwracali się do studentów będących w audytorjum z wymysłami i wyrzutami, dla czego „poświęcali interesa sprawy studenckiej interesom nauki."

Następnie wszyscy ci studenci zmierzyli do schodów wiodących do zarządu. W ich imieniu studenci Jezierski, Schrag i Żygmanowski stawili się do rektora z oświadczeniem, iż nie są zadowolnieni z jednego z podinspektorów, i żądają jego usunięcia; a potem student Zarapow oświadczył, żeby oddani byli pod sąd nie niektórzy tylko, lecz wszyscy w ogóle studenci. Rektor oznajmił zgromadzonym przed nim studentom, że cała sprawa będzie roztrząśnięta przez zarząd uniwersytetu i sąd, i znów zażądał żeby się rozeszli, co nakoniec zostało spełnione.

Tegoż dnia zarząd uniwersytetu, w skutek zawiadomienia od rektora o zaszłych rozruchach, postanowił oddać pod sąd 9-u studentów, którzy, według zaświadczenia inspekcji, zdawali się być głównymi kierownikami ruchu. Tegoż wieczora rozpoczęło się posiedzenie sądu uniwersyteckiego, które potem ciągnęło się dalej następnego dnia, od godziny 8-ej z rana. Student Jezierski stawił się nie na początek posiedzenia sądu, ponieważ wszystkie posłane do niego awizacje nie zastały go w domu, lecz dopiero o godzinie 11-ej z rana, w piątek, 21 marca (2 kwietnia). W 10 minut po stawieniu się Jezierskiego, koło drzwi sądu, zamkniętych na klucz, utworzyło się znów burzliwe zbiegowisko studentów, którzy przeszkadzali posiedzeniu sądu i nawet starali się wedrzyć do sali posiedzeń, żeby uwolnić sądzonych kolegów. Zawiadomiony o tem rektor, wyszedł do studentów i wszelkiemi sposobami starał się skłonić ich do rozejścia się; lecz przez długi czas jego przestrogi były próżne, i nakoniec miały powodzenie dopiero w skutku współdziałania, okazanego mu ze strony niektórych dobrze myślących studentów. Należy wspomnieć w ogóle, że wielu studentów znajdujących się w tem zbiegowisku, zajmującem schody przed sądem, nie wiedziało wcale o co chodzi, lub przybyło tam dla przeciwdziałania rozruchom.

Kiedy rektor ze schodów udał się do sali Piotra W-go, z audytorjum, gdzie tylko skończyły się lekcje (była godzina 12-ta), wyszło przeszło 200 studentów, którzy go obstąpili i zaczęli prosić, aby jakimkolwiek sposobem położył koniec rozruchom, przyczem proponowali zaraz złożyć deklaracje, że wcale nie mają współczucia do zaszłych zaburzeń. Życzenie ich jednak nie mogło być spełnione, ponieważ do sali Piotra W-go przybyli także i uczestnicy rozruchów i można było obawiać się opłakanego starcia pomiędzy studentami.

Tymczasem członkowie sądu, po skończeniu roztrząsania sprawy, z sali rady przeszli do zarządu, i tam oznajmili podsądnym wyrok, przedstawiony następnie przez sąd na zatwierdzenie rady i kuratora okręgu. Wyrok ten skazywał 5-u na wydalenie, jednego uwalniał, jednego skazywał na 7 dni aresztu, a 2-ch uniewinniał. Wkrótce do kancelarji zarządu, gdzie znajdował się rektor a przy nim wielu profesorów, znów stawiło się 70 do 80 studentów (1), z żądaniem aby osądzonym przebaczono, albo żeby wszyscy byli sądzeni, przyczem jednakże nikt nie skorzystał z propozycji rektora aby wszyscy pragnący być sądzonymi, zapisali się na osobnym arkuszu u inspektora. I na ten raz wszystkie przekonywania rektora, że wyrok sądu przezeń nie może być zniesiony i wszystkie namowy do rozejścia się były próżne; próżne były i mowy otaczających go profesorów; na ostatnie odpowiedzieli obelżywemi okrzykami i oznajmili iż nie rozejdą się, dopóki nie będzie zwołana rada i nie uzyskają przebaczenia osądzeni ich koledzy; w tylnych szeregach niektórzy zaczęli nawet palić papierosy.

W tej chwili ktoś ze zgromadzonych ułożył prośbę do rady o uwolnienie od kary obwinionych przez sąd. Rektor oświadczył, że przyjmie prośbę i przedstawi ją radzie, chociaż naprzód może zapewnić że rada ją odrzuci, lecz że i prośbę przyjmie tylko pod warunkiem, żeby studenci zaraz się rozeszli. Rzeczywiście zaraz po podaniu prośby, studenci opuścili uniwersytet.

W skutku opisanych rozruchów 21 marca (2 kwietnia), zarząd uniwersytetu na mocy złożonej mu przez inspekcję listy uczestników w tych rozruchach, znów oddał pod sąd 72 studentów. Z nich uznano za bardziej winnych 30 studentów, których sąd skazał w części na wydalenie, w części na uwolnienie z uniwersytetu (2). Oprócz tego 9 studentów skazano na 7 dni aresztu, a 4 udzielono naganę. Pozostali zostali przez sąd uniewinnieni.

W sobotę, 22 marca (3 kwietnia), było wywieszone obwieszczenie rady, obejmujące wyrok sądu zatwierdzony przez kuratora okręgu, i zawiadamiające studentów, że uznani za winnych sprawionych rozruchów, w żaden sposób nie mogą być uwolnieni od wymierzonej na nich kary, oraz ponownie wzywające wszystkich studentów, aby ściśle ulegali przepisom uniwersyteckim. W dniu tym jeszcze trwały wzburzenia pomiędzy studentami, lecz daleko mniej burzliwe niż poprzedzających dni. Około godziny 1-ej zawiadomiono rektora że wielu studentów nagląco go prosi aby jeszcze raz ich wysłuchał, na co się zgodził, i udał się do nich do sali do zbierania się, w towarzystwie kilku profesorów. Zgromadzeni tam studenci, w liczbie przeszło 80, oznajmili mu, że nie mają zamiaru sprawiać dalej jakichkolwiek bądź rozruchów, w ogóle będą podlegali przepisom uniwersyteckim, ale pro-

(1) Z pewnością wiadomo że w tem zbiegowisku znajdowały się i niektóre osoby postronne, które zdołały jakoś wkraść się do uniwersytetu.

(2) Należy wspomnieć że sąd skazał na wydalenie lub uwolnienie z uniwersytetu tylko takich studentów, którzy zeznali że z całą wiedzą uczestniczyli w rozruchach i wcale tego nie żałują.

szą go tylko o pośrednictwo do rady, aby wszyscy byli badani co do zaszłych rozruchów, ponieważ wszyscy czują się winnymi na równi z kolegami oddanymi pod sąd. Na to rektor oświadczył, że zawiadomi o tem radę, ale wcale nie poręcza za spełnienie wyrażonego przez nich życzenia; oprócz tego dodał, że i obecne ich zgromadzenie przeciwne jest prawu, nakoniec oświadczył, że tak rada, jak i on sam kierowali się i będą się kierowali, bez zboczenia istniejącemi przepisami, ogólnemi interesami studentów i całego uniwersytetu. Żadne inne rozruchy w tym dniu nie zaszły, a od poniedziałku, 24 marca (5 kwietnia), kiedy zostały wywieszone dwa obwieszczenia, jedno od rady, drugie od rektora, wszelkie ruchy, studentów w gmachu uniwersytetu ustały.

Dnia 24 marca (5 kwietnia), inspektor studentów przedstawił dodatkową listę studentów, którzy mieli udział w rozruchach 21 marca (2 kwietnia). Wszyscy oni, w liczbie 15, byli wezwani do badania, do zarządu uniwersytetu, który jednego z nich uznał za niewinnego, 12-u udzielił surową naganę, a dwóm polecił podać prośby o uwolnienie z uniwersytetu.

Sąd uniwersytecki w ciągu tego czasu odbył 8 posiedzeń, 4 poranne i 4 wieczorne, na których sądził 81 studentów. Rada uniwersytecka odbyła 4 nadzwyczajne posiedzenia, tak dla roztrząśnięcia i przedstawienia na zatwierdzenie kuratora okręgu wyroków sądu, jak i dla narad co do środków dla położenia tamy zaszłym rozruchom.

Jakkolwiek ważne i opłakane są rozruchy sprawione w uniwersytecie, należy jednak wspomnieć, że z 956 studentów brało w nich udział nie więcej 150, a co najwięcej 180 studentów, a i z tych wielu działało pod wpływem chwilowego uniesienia, kierując się przez źle zrozumiane przepisy koleżeńskiej solidarności; profesorowie zaś i wykładający, działali z zupełną jednozgodnością, przybywali do uniwersytetu od samego rana, pozostając do czasu ukończenia lekcji, przyczem nawet i podczas największych wzburzeń, lekcje odbywały się bez żadnej przerwy, a większość studentów gorliwie na nie uczęszczała.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI

Warszawa, dnia 20 Maja (1 Czerwca).

(Nowe dzieło). Opuściło prasę dziełko ks. Segur, p. t. „*Wolno-Mularze*, czym są, co robią i czego chcą, z ośmnastego wydania francuzkiego przełożył Wł. M. cena kop. 30." Nakład księgarni i kantoru pism *Aleksandra Szleifsteina*, Krakowskie-Przedmieście Nr. 402 wprost kościoła św. Krzyża.

Kalendarz.

We środę, 21 maja (2 czerwca), — św. Blandyny pan. męcz.— Słońce wsch. o godz. 3 min. 46; zach. o godz. 8 min. 10.

We czwartek, 22 maja (3 czerwca),— śśw. Klotyldy kr. i Erazma bisk.— Słońce wsch. o godz. 3 min. 45; zach. o godz. 8 min. 11.

Stan pogody.

Dziś z rana + 9°4 R.

Wczoraj.	o godz. 6 z rana.	o godz. 4 popo.
Barometr w milimetrach . . .	747.1	747.9
Termometr Reaum.	+ 11°7	+ 20°2
Stan nieba.	pochmurny	pogodny

Największe ciepło + 20°4, R. Najmniejsze ciepło + 11°2 R

Wysokość wody na Wiśle stóp 4 cali 7.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, we wtorek, scena komiczna z opery **Don Lucefalo**—p. *Kozieradzki*. — Balet w 2-ch aktach z prologiem **Robert i Bertrand dwaj złodzieje**.— Osoby 1-go aktu: Robert—p. *Meunier*; Bertrand—p. *Popiel*; Dumont oberżysta—p. *Rzewuski*; Pani Dumont jego żona — pani *Żeromska*; Karol ich syn—p. *Przedpelski*; Germeuil fabrykant — p. *Marx*; Klementyna jego córka, narzeczona Karola—panna *Rycerkiewicz*; Notarjusz — p. *Minakowski*; Żandarmi—pp. *Chronowski i Filatyn*; Piotr starszy chłopiec w oberży pana Dumont — p. *Ostaszewski*; dwie dziewcząt w oberży—panny *Bailli i Krieger*;—osoby 2-go aktu: Robert pod nazwiskiem p. Remond, dyrygujący kompanją zabezpieczającą przeciw kradzieżom — p. *Meunier*; Bertrand jego wspólnik—p. *Popiel*; Margrabia p. *Marx*; Eloa jego córka, narzeczona pana Remond—p. *Lambelet*; Piotr służący wznacznym domu—p. *Ostaszewski*; dwie kucharki—panny *Bailli i Krieger*; dwaj rekruci—pp. Wacław *Prohazka* i *Rojer*;—tańce: Pas de cinq, Polka i mazur, Cancan, Pas węgierskie.—*Jutro*, we środę, komedja **Folwark Primerose**, przysłowie **Cicha woda brzegi rwie**; komedja **Piosnka wujaszka** (po cenach teatru rozmaitości).— *Wczoraj*, w poniedziałek, dawano dramat **Montjoye**, było osób 260.

DOLINA SZWAJCARSKA.— *Dziś i codziennie*, **Koncert** B. Bilsego, dyrektora królewsko - pruskiej orkiestry, złożonej z 60-ciu doborowych artystów. — We środy i soboty, Koncerta symfoniczne. — *Jutro*, we środę: — I. Uwertura do „Rosamundy", Fr. Schuberta; Wielki marsz z opery „Królowa Sabby", Gounoda; Warjacje z kwartetu cesarskiego, Haydna; Grosser Fackeltanz (B-dur), Meyerbeera. — II. Uwertura do „Snu letniej nocy", Mendelsohna-Bartholdy (na powszechne żądanie); Dwa działy niedokończonej symfonji (H-moll), Fr. Szuberta: Allegro moderato, Adanto con moto; Pierwszy dział z symfonji „Ocean", Rubinsteina; Uwertura z op. „Fra Diavolo", Aubera.—III. La Bouquetière walc, Godefroi; Nad morzem pieśń, Fr. Schuberta; Kadryl z op. „Księżna Gerolstein", Biala. — Początek o godzinie 8. — Cena wejścia kop. 20.

TEATR-RAPPO. — *Dziś i codziennie*, **Cyrk i teatr małp** p. Broekmana.— Cena miejsc: loża na 6 osób, rs. 4 kop. 50 i 30 kop. dla biednych; loża na 5 osób rsr. 3 i 20 kop. dla biednych; parquet kop. 75 i kop. 5 dla biednych; miejsce numerowane kop. 60 i kop. 5 dla biednych; pierwsze miejsce kop. 45; drugie miejsce kop. 30; galerja kop. 15. Na pierwsze i drugie miejsce dzieci płacą połowę ceny.— Biletów na wszystkie miejsca nabyć można od godziny 10 z rana do 1 z południa i po po południu od godziny 4 do końca przedstawienia w kasie cyrku. — Osoby zakupujące bilety przed południem mają wolne wejście do cyrku w czasie prób i mogą obejrzyć rzadkie okazy bezpłatnie.—Otwarcie cyrku o godzinie 6 ½. Początek przedstawienia o godzinie 7 ½.

ELDORADO (przy ulicy Długiej).— *Dziś i codziennie*, przedstawienia **Towarzystwa komicznych śpiewaków paryzkich**. Orkiestra przed rozpoczęciem przedstawienia i w czasie antraktów wykonywać będzie najnowsze utwory.— Cena miejsc: numerowane w pierwszych rzędach po kop. 50 i 5 kop. na szpitale, w dalszych rzędach po kop. 30 i 5 k. na szpitale, nienumerowane to jest wejście do ogrodu kop. 20.—Początek orkiestry o godzinie 7-ej, a przedstawienia o godzinie 7-ej.

TIVOLI.—*Dziś i codziennie* przedstawienia **humorystyczno-wokalne** w języku polskim i **tańce** przy doborowej orkiestrze, pod dyrekcją p. E. Kleczyńskiego.—Zaczyna się o godzinie 8-ej wieczorem. — Cena miejsc: numerowane kop. 30 i 5 kop. na ubogich, drugie miejsce 20 kop., wejście do ogrodu kop. 10.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH (w hotelu europejskim). — *Codziennie*, od godziny 10 rano do wieczora. — Cena wejścia kop. 15; w niedzielę zaś i święta kop. 5.

WYSTAWA STEREOSKOPÓW z podarkami, (czyli loterja bez przegranej allegri, — *codziennie*, jest otwarta przy ulicy Długiej w domu Jasińskiej N. 22/551. — Cena biletów fantowych: po rsr. 1, kop. 50 i kop. 30, a widok wystawy Paryża kop. 15.

W SALI RESURSY OBYWATELSKIEJ.— *Dziś i codziennie*, **Wystawa widoku zamku Freienschloss i miasta Freimarkt w Styrji z drzewa korkowego.** — Wystawa otwarta od godziny 10 z rana do 7 wieczorem i tylko krótki czas trwać będzie. — Cena wejścia do osoby kop. 15; dzieci i niższe stopnie wojskowe płacą kop. 10.

* Przyjechali do Warszawy: jenerał-adjtant, książę *Radziwiłł*, z Petersburga; jenerał-major *Moller*, z Białegostoku; tajny radca, senatr *Pobiedonoscew*, z Petersburga; — wyjechał rzeczywisty radca stanu *Szulgin*, do Brześcia.

* W dniu wczorajszym przyjechało koleją żelazną warsz.-wied. i warsz.-bydgoską osób 795, wyjechało osób 509;— koleją żelazną petersb.-warsz. przyjechało osób 207, wyjechało osób 162; — koleją żelazną warsz.-terespolską przyjechało osób 174, wyjechało osób 121;— statkami parowemi przyjechało osób —, wyjechało osób 29;— oprócz tego w ogóle przyjechało osób 89, w tej liczbie z zagranicy 5, wyjechało osób 64, w tej liczbie za granicę 3.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w dniu 19 (31) b. m., a mianowicie pod adresem: z używanemi markami: Dunin w Janowicach, Komiłowicz w Ciechanowie, Szumakowicz w Wiłkomierzu, Nielepiec w Włoszczowie, Bąkowski w Kielcach, d'Alfonce w Mąkoszynie, Chumęcki w Końsku, Hentschel w Łodzi, Katz w Przedborzu, Kuchciński w Łęczycy, Lindenbaum w Łomży, Porohowszczykow w Petersburgu, Gołubiewa w Petersburgu, Gardowska w Płocku, Zalewski w Kalwarji, Böhncke w Ryczywole, Ślepowroński w Dolnych, Tański w Werdach, Hoperski w Niejewie, Plewińska i Landau bez oznaczenia miejsca, Brzeziński w Szajkach, Dowódca 32-go piechotnego pułku w Siedlcach, — listów miejskich sztuk 8, wyjętych ze skrzynek pocztowych, jako na koszt, doręczone nie będą, — oraz 15 sztuk listów na koszt dla wyekspedjowania wewnątrz kraju, jako z nienaklejonemi markami, wyprawione nie będą, i znajdują się w kancelarji pocztamtu do odebrania.

* Dnia 19 (31) b. m. i r., chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 72, wyzdrowiało 62, umarło 9, pozostało 1829 (mężczyzn 899, kobiet 930), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 173, kobiet 184.

* Dnia 19 (31) bież. mies. i roku, **urodziło się**: *chrześcjan*: płci męzkiej 12, płci żeńskiej 10; *starozakonnych*: płci męzkiej 4, płci żeńskiej 6, razem 32;—**zawarło śluby małżeńskie**: par: *chrześcjan* 8; *starozakonnych* 2; — **umarło**: *chrześcjan*: płci męzkiej 9, płci żeńskiej 9; *starozakonnych*: płci męzkiej 4, płci żeńskiej 4, razem 26.

* Zmarli w tych dniach: Mikołaj Zakrzewski, buchalter żeglugi parowej, lat 65; Józef Kowalewski, lat 58; Marja z Stankowskich Węgrzyńska, lat 33; Mateusz Broniewski, starszy kontroler Banku Polskiego, lat 64; Samuel Zygmunt Glasz, lat 26; Aniela Grünberg, panna, lat 26; Laura z Madalińskich Ludwig; Wincenty Stefański, dziedzic dóbr Buczka, lat 60; Tomasz Stachiewicz, lat 33; Mojżesz Feinkind, lat 64; Konstanty Balicki, b. oficer b. wojsk polskich, lat 60; Augustyn Rutkowski, emeryt, lat 60; Ksawery Majewski, były kupiec, lat 43; Zuzanna z Mazakow Ostrowska, wdowa po obywatelu ziemskim, lat 70; Apolonia Kendzierska, panna, córka b. patrona trybunału cywilnego w Warszawie, lat 17; Franciszek Sulikowski, emeryt, lat 70; Domicela z Czerwińskich Talikowska, żona obywatela tutejszego, lat 24; Florentyna Kuliczkowska, córka po urzędniku towarzystwa kredytowego ziemskiego, lat 23; Prakseda z Neumanów 1-mo voto Torosiewicz, 2-do voto Hincza, lat 40; Kunegunda z Sadkowskich Rakowska, lat 61; Jan Dowiakowski, emeryt, lat 73; Franciszka z Wołowskich Mieczyńska, żona obywatela ziemskiego, lat 30; Jadwiga Rzewuska, panna, lat 17; Szczepan Sieniawski, jubiler, lat 53; Klementyna z Sierocińskich Bronikowska, żona urzędnika b. izby obrachunkowej, lat 38; Zofja Schröder, panna, córka b. urzędnika drogi żelaznej warszawsko-wiedeńskiej, lat 25; Wiktorja z Kowalskich Wodzińska, wdowa po urzędniku pocztowym.

Ceny Targowe.

dnia 19 (31) Maja 1869 roku.

RODZAJ PRODUKTÓW	Czetwert rsr.	kop.	Korzec od — do ruble sr. i kopiejki			
Jszenica	11	62	6	52½	7	20
Pyto	8	40	4	95	5	25
Żęczmień	6	48	3	75	4	5
Owies	5	28	3	—	3	30
Groch polny	—	—	—	—	—	—
Kartofle	1	80	1	—	1	12½

Pud siana od kop. 25 — 27½. Pud słomy od kop. — — —.

Dowozy: Pszenicy 189; Żyta 859; Jęczmienia 286; Owsa 229 czetwerti.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

dnia 20 Maja (1 Czerwca) 1869 r.

		Żądano Rs.	Żądano K.	Płacono Rs.	Płacono K.
MONETY.					
Pół-Imperjały Rosyjskie		—	—	—	—
Dukaty Holenderskie nowe ważne		—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie		—	—	—	—
Pruski Kurant za 100 tal.		—	—	—	—
PAPIERY. (bez wartości kuponu)					
Obligi Skarbu za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Skarbu Król. Pol za rs. 100		—	—	—	—
Obligacje Cząstk. z r. 1835 po złp. 500 za sztukę			—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. Cząst. lit. A po złp. 300 za sztukę		—	—	—	—
Lit. B po złp. 200 za sztukę z kuponem		—	—	—	—
„ „ „ bez kuponu		—	—		—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 1-éj za rs. 100		88	—	87	50
Listy Zastawne III-go Okresu Serji 2-ej za rs. 100*)		84	25	84	
Obligi Towarzystwa Kredyt. Ziemskiego		—		99	67
Listy likwidacyjne za rs. 100*)		73	17	72	75
Dowody Kom. Centr. Likwid. za rs. 100 Rs		—			—
5 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1854 za rs. 100		—	—	—	—
6 pożyczka rossij. Stiglitza z r. 1855 za rs. 100					—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860, za rs. 100		89	50	89	—
Metaliki Lutowe za rs. 100		—	—	100	75
„ Sierpniowe za rs. 100			—	101	—
Rosyjska pożycz. prem. z 1864 rs. 100		172	—	—	—
„ „ 1866 „ 100		169	—	—	—
5% Listy Zastaw. Rosji		99	—	98	50
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rs. 125		—		—	—
Obligacje Główn. Tow. Ros. Dróg Żel. po frank. 2000 za rs. 100		—	—	—	—
Akcje Drogi Żel. War.- Wied, za sztukę		68	—	—	—
Obligacje Drogi Żel. War. W. po frank 500 za szt.		—		—	—
Akcje Drogi Żel. Warsz.-Bydgoskiej za rs. 100		70	33	69	33
Akcje Żeglugi Parow. Kraj. rs. 100		—			—
Akcje Drgi Żel. Warsz. -Terespolskiej za rs. 100			—	102	—
Obligacie Kolei Żel-War, Terespol		—	—		—
Akcje Drogi Żel. fab. Łodzkiej rs. 100		95	50	—	—
WEXLE.					
Berlin . . . 100 Tal.	2 m.	114	—	113	70
„ . . . „ „	k. t.	113	77½	113	55
Wrocław . . . „	2 m.	—		—	—
Gdańsk . . . „ „	2 m.	113	77½	113	55
Hamburg . . . 300 B. Mk.	2 m.	—		—	
Londyn . . . 1 Ft. St.	3 m.	7	85	7	38
Paryż . . . 300 Frank.	2 m.	93	60	93	37
Wiedeń . . . 150 Zł. W. A	2 m.	94	50	—	
Petersburg . . . 100 Rsr.	1 m.	99	56	99	7
„ . . . ,	k. t.			—	—
Moskwa . . . „ „	1 m.	—		—	—
. . . „ „	k. t.	—	—		—

* Wartość kuponu bież. od Listów Zastawnych . . . . rs. 1 k. 7 5/9.

* „ „ „ od Listów Likwidacyjnych — rs. 2 k. —

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE. ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ·

N. D. 3604. *Кѣлецкое Губернское Правленіе.*

Примѣняясь къ 1-й статьи Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г. вызывается симъ къ возврату на родину бѣжавшаго изъ мѣста своего жительства, безъ дозволенія подлежащихъ властей еврей изъ мѣстечка Кромолова Яковъ Зельцеръ, который по имѣющимся свѣдѣніямъ находится нынѣ за границею, съ тѣмъ чтобы въ продолженій шести недѣль со дня настоящаго вызова явился въ ближайшее полицейское управленіе Царства, въ противномъ случаѣ согласно 340 и 341 ст. уложенія о наказаніихъ уголовныхъ и исправительныхъ приговоренъ будетъ къ безвозвратному изгнанію.

Г. Кѣльцы, 14 Мая 1869 года.

1—1 Совѣтникъ, (......).

N. D. 3599. *Сувалкское Губернское Правленіе.*

На основаніи 1-й Ст. Высочайшаго Указа 25 Апрѣля (7 Мая) 1850 г., вызываетъ самовольно отлучившихся за границу жителей уѣзднаго города Августова Іоселя-Герша Верцелинскаго, Давида Кауфмана, Янкеля Гликштейна, Эзра Лейба Сейненскаго и Пинхуса Яновскаго, чтобы они въ теченіи 6 недѣль со дня припечатанія настоящаго вызова возвратились въ Царство Польское и явились къ ближайшему полицейскому начальству въ противномъ же случаѣ будетъ съ ними поступлено согласно 340 и 341 Ст. Уложенія 1847 года о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ.

Г. Сувалки, Мая 12 дня 1869 года.

1—1 Совѣтвикъ, Янишевскій.

N. D. 3619. *Едлинскій Городовой Магистратъ.*

Симъ объявляетъ, что въ Едлинской городской касѣ утерено свидѣтельство Польскаго Банка отъ 18 (30) Января 1856 г. № 28571 на внесенный въ Банкъ ликвидаціонный документъ за № 3344, на сумму 5 р. 55 к., принадлежащій жителямъ города Едлинска, за доставленныя Русскимъ Войскамъ въ 1831 году продукты.

Если же документъ этотъ будетъ отисканъ, Магистратъ проситъ передать его въ здѣшнюю городскую касу.

М. Едлинскъ, 15 (27) Мая 1869 года.

1—1 Бургомистръ, Езерскій.

N. D. 3638. *Бургомистръ Города Тыкоцина.*

Объявляетъ, что жительница тогоже города еврейка Хинка Бродеръ съ сыномъ Давидомъ Айзыкомъ (двухъ именъ) объявила желаніе пареселиться въ Имперію; увѣдомляя о семъ проситъ, если кто имѣетъ какую либо претензію на переселеніе помянутыхъ Бродеровъ то обязанъ заявить таковую въ Управленіи Тыкоцинскаго Магистрата въ теченіи 30 дней, по истеченіи которыхъ Бродеры представлены будутъ къ переселенію.

Г. Тыкоцинъ, Мая 16 дня 1869 года.

1—3 Бургомистръ, Любовидзкій.

OTWARCIE SPADKÓW. ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. *1423.* *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej Gubernji Siedleckiej.*

Po śmierci:

1. Leopolda Cieleckiego wierzyciela summ rs. 5,550 i rs. 4,500 w dziale IV. wykazu dóbr Strzyżew z Powiatu Łukowskiego Gubernji Siedleckiej, pod Nr. 23, sposobem zastrzeżenia zapisanych.

2. X. Henryka Lewińskiego wierzyciela sumy rs. 300 w listach Zastawnych z zaległemi procentami, złożonej do depozytu Banku Polskiego, pochodzącej z sumy złp 15,000 dawniej w dziale IV. wykazu dóbr Kotuń z Powiatu i Gubernji Siedleckiej, pod Nr. 3 zabezpieczonej.

Otwarte zostały postępowania spadkowe, do zamknięcia których. termin prekluzyjny na dzień 13 (25) Sierpnia r. b. w kancelarji mojej wyznaczam.

Siedlce d. 7 (19) Lutego 1869 r.

2—2 Adam Damięcki.

N. D. *3646.* *Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Łomży.*

Z powodu śmierci:

1. Benedykta i Scholastyki małżonków Rogińskich właścicieli dóbr Rogienice Wypychy.

2. Salomei Złotkowskiej właścicielki dóbr Kostry Podsędkowięta w Okręgu Tykocińskim.

3. Pawła Kuligowskiego właściciela dóbr Pienczykowo w Okręgu Biebrzańskim.

4. Leopolda Wnorowskiego, właściciela dóbr Piszczaty Piotrowięta i Wnory Wandy w Okręgu Tykocińskim, toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego wyznaczam termin na dzień 22 Listopada (4 Grudnia) 1869 r., w którym strony interesowane winny zgłosić się do kancelarji podpisanego Rejenta pod prekuzją

Łomża d 11 (23) Kwietnia 1869 r.

Radca Honorowy,

1 2 Dominik Sadowski.

N. D. 1424. *Pisarz Sądu Pokoju w Mławie.*

Toczy się postępowanie spadkowe po: 1. Józefie Malewskim, wierzycielu sumy rsr. 180 w dziale IV pod Nr. 6; 2. Joachimie Piotrkowskim, wierzycielu sumy z ostrzeżenia rsr. 600 i procentu rsr. 24 w dziale IV pod Nr. 7 wykazu hypotecznego, tak 1-ej jak i 2-ej na części wsi Przeradzu wielkim lit. E. lokowanych; 3 Ludwice Purzyckiej, współwłaścicielce części wsi Turzy małej lit E.; 4) Janie Załęskim. współwierzycielu sumy rsr. 60 w dziale IV pod Nr. 4 z prawem zastawy w dziale III pod Nr. 3 na częściach wsi Wieczni Bąki lokowanej; 5. Paulinie Kuskowskiej, wierzycielce sumy rsr. 450 w dziale IV pod Nr. 1 na części wsi Kuskowo Glinki i Bzury A. i E; 6. Szymonie Drzewieckim, wierzycielu sumy rsr. 419 w dziale IV pod Nr. 6 na domu w mieście Mławie pod Nr. 36 położonym lokowanych, i 7. po Teresie z Janowskich v. Gedroiczów 1-o ślubu Rakowieckiej 2-o Bidzińskiej, właścicielce domów w mieście Mławie pod Nr, 48 i 49 położonych. Do zamknięcia którego to postępowiania dla wszystkich ogłaszających się jak wyżej spadków, termin prekluzyjny na dzień 9 (21) Września r. b. 1869 w kancelarji hypotecznej w Mławie wyznaczam.

Mława d. 8 (20) Lutego 1869 r.

Wład. Czerwiński.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 3514. *Начальникъ Канцеляріи Правленія XI Округа Путей Сообщенія.*

Вызываетъ желающихъ купить до 37 пудовъ старыхъ дѣлъ, бумагъ и газетъ, для чего пазначаетъ въ присутствіи Правленія XI Округа 26 Мая (7 Іюня) с. г. торги, а 30 Мая (11 Іюня) переторжку въ 12 часовъ дня, начиная съ 1 р. 60 к. за одинъ пудъ.

Желающіе торговаться должны при объявленіи представить 15 р. залога. Продаваемую бумагу, а равно кондиціи можно видѣть каждый день въ присутственное время.

Г. Варшава, 10 (22) Мая 1869 года.

2—2 Беневени.

N. D. 3670. Wiadomo czynię, iż w egzekucji sądowej zajęta nieruchomość z dochodami w Warszawie pod Nr. 2346 przy ulicy Pawiej i Smoczej położona wydzierżawioną będzie przez publiczną licytację na lat trzy poczynając od dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1869 r. do tegoż dnia i miesiąca 1872 r. termin licytacji przed podpisanym Komornikiem na gruncie takowej powtórnie na dzień 30 Maja (11 Czerwca) 1869 roku godzinę 12 w południe oznaczony został. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 1,700 za lat trzy, a każdy przystępujący do licytacji złoży do rąk Komornika vadium rs. 200, które nieutrzymującemu się natychmiast powrócone będzie, warunki licytacji przejrzane hyć mogą w każdym czasie w kancelarji podpisanego Komornika w Warszawie przy ulicy Długieiej pod Nr. 543 zamieszkałego.

Aleksander *Nowicki*, Komornik przy Trybunale Cywilnym w Warszawie.

N. D. 3671. W dniu 22 Maja (3 Czerwca) r. b. o godzinie 10 rano na Nowem-mieście w Warszawie, prawnie zajęte ruchomości, jako to: siedm skórek tomakowych nowych przez publiczną licytacją sprzedane będą.

Czamański, Komornik.

N. D 3645. w dniu 23 Maja (4 Czerwca) 1869 r. o godz. 10 z rana w Rynku Starego Miasta w Warszawie, sprzedane zostaną przez publiczną licytację: garnitur mebli machoniowych, szafą do sukien, komoda, łóżko, stolik jesionowe. samowar i t. p objekta.

1—1 *Wichrowski*, Komornik.

N. D. 3651. Wiadomo czynię, iż prawnie zajęte ruchomości jako to: meble jesionowe, machoniowe, lustra, lampy i t. p. w dniu 23 Maja 4 Czerwca) r. b. o godz. 10 z rana pod 3 a Krzyżami, w dniu 21 Maja (2 Czerwca) r. b o godzinie 10 rano na targu Końskim w Pradze, w dniu 23 Maja (4 Czerwca) o godz. 11 rano w Rynku Nowego miasta, w dniu 27 Maja (8 Czerwca) r. b. o godz. 10 rano na Starym mieście, za algierki futrem podbite męzkie w dniu 22 Maja (3 Czerwca) r. b. o godz. 11 rano i znaczna ilość książek hebrajskie w dniu 26 Maja (7 Czerwca) r. b. o godz. 10 rano za Żelazną Bramą, przez publiczną licytację sprzedane będą.

1—1 *Markiewicz*, Komornik.

OGŁOSZENIA PRYWATNE. — ЧАСТНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

N. D. 3669.

RUSKIE

TOWARZYSTWO UBEZPIECZEŃ OD OGNIA

W PETERSBURGU,

z Kapitałem Zakładowym Rsr. 2,500,000.

Przyjmuje ubezpieczenia wszelkiego rodzaju ruchomości domowych towarów, ruchomości i zapasów fabrycznych i gospodarskich, przeciw stratom od ognia, pod **bardzo korzystnemi warunkami.**

Regulowanie strat i wypłata należności odbywa się **na zasadach sprawiedliwych,** z wszelką możliwą szybkością

Dla ubezpieczenia się w Towarzystwie Ruskiem. pozwolenie Rządowej Instytucji asekuracyjnej, stosownie do postanowienia Komitetu Urządzającego z dnia 6 (18) Września 1868 r. nie jest więcej wymagane.

Generalny Agent,

MIKOŁAJ ROTWAND.

Bióro przy ulicy Elektoralnej w domu W. Feldhusen pod Nr. 4, (dawniej 745 6 obok gmachu Bankowego. 1—7—16610.

N. D. 3437.

OSTRZEŻENIE

OD WŁAŚCICIELA FABRYKI

„LA FERME”

Naśladowanie papierosów wyrabianych w mojej fabryce, szczególniej zaś najbardziej rozpowszechnionych PETIT CANON w czerwonych paczkach, doszło już do granic PRZECIWNYCH PRAWU.

Kilku z fabrykantów, nie zadawalniając się już naśladowaniem paczek w ich kształcie i kolorze papieru, przyswajają sobie już i firmę moją, a nawet i herb Państwa, albowiem do firmy mojej „LA FERME,” dodają mikroskopijne „A” i podpisują „A LA FERME,” zamiast zaś herbu Państwa, rysują jakąś figurkę z liści naśladującą doskonale kształt dwugłowego orła.

Są zaś tacy SPRAWIEDLIWI, którzy ciągnąc z podobnego przemysłu większe korzyści niż te, jakich im dostarcza procent od uczciwego handlu, starają się dopomagać podejściu, podsuwając papierosy PODOBNE zamiast RZECZYWISTYCH, tak dalece, że w niektórych sklepach i na stacjach drogi żelaznej znajdują się na półkach li tylko podrabiane papierosy, moje zaś dobywają się z pod stołów wtedy tylko, gdy ktoś z kupujących podstęp dostrzeże.

Na zasadzie tych „DANYCH” OSTRZEGAM PUBLICZNOŚĆ O TYCH PODSTĘPACH i proszę ażeby kupując papierosy, szczególniej zaś przez służących, zwracała baczną uwagę na wyraźne odbicie herbu Państwa, Orła, jako na jedyną oznakę, której dotąd jeszcze nie śmieją naśladować zupełnie, a pp. handlujących papierosami, ostrzegam o odpowiedzialności sądowej, do jakiej pociągać ich będę zmuszony.

Z upoważnienia właściciela fabryki Laferme

3—3—5749 **H. OLLENDORFF.**

N. D. 3353. W skutek polecenia Magistratu miasta Warszawy z dnia 29 Kwietnia (11 Maja) 1869 r. na Nr. 25361/15794, sprzedane zostaną przez publiczną licytację w dniu 27 Maja (8 Czerwca) 1869 r. o godzinie 10 z rana w Domu Adminstracji Pogrzebowej za rogatką Powązkowską, zniszczone efekta pogrzebowe, a mianowicie: karawany, dekoracje z karawanów, deki z koni, garderoba, chomonta i t. p. przedmiota, a to za gotowe zaraz płacić się mające pieniądze.

A. Zieliński, Nadzorca efek pogrz.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.

DODATEK.

(Dalszy ciąg Ogłoszeń w Dodatku.)

OGŁOSZENIA URZĘDOWE. — ОФФИЦІЯЛЬНЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

REGULACJE HYPOTECZNE. УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D. 3657. Sąd Pokoju w Kazimierzu.

Z powodu żądania nowej regulacji hypoteki:

1. Domu drewnianego, parterowego, dachówką krytego, wraz z zabudowaniami drewnianemi t. j. stajnią. wozownią, spichlerzem i dwoma chlewami, wszystko drewnianych, jednym dachem gontowym pokrytych, oraz ogrodu fruktowego przy tymże domu będącego, w osadzie Nowej-Aleksandrji, pod Nr dawniej 32, a teraz 27 położonych, własność Berka Ejzensztejn stanowić mających.

Zawiadamia interesantów, że takowa nastąpi w Sądzie tutejszym w d. 28 Sierpnia (9 Września) 1869 r. o godzinie 9 z rana

Wzywa ich przeto, aby do takowej regulacji osobiście, lub przez pełnomocnika urzędownie i szczegółowo upoważnionego zgłosili się żądania swe i wnioski do protokułu regulacji podali i w dokumenta prawa ich udowadniające zaopatrzyli się.

Ostrzega oraz, iż niestawający w terminie, podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa o hypotekach z r. 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel nieruchomości wywołanej, w terminie do regulacji nie stawił się, tenże na żądanie któregokolwiek z interesantów na karę rs. 1 k. 50 do rs. 7 k. 50 skazanym zostanie i nadto podług art. 150 t. p. utraci wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli

Ogłoszenie decyzji jaka w skutek aktu regulacji wydaną będzie, nastąpi na publicznem posiedzeniu Sądu tutejszego w dniu 1 (13) Września 1869 r. od tego dnia czas do odwołania się od niej upływać zacznie.

Interesnnci przeto, bez dalszego wzywania, w tymże dniu ogłoszenia jej obecnymi być winni.

Kazimierz d. 10 (22) Maja 1869 r.
Podsędek, N nkowski.

N. D. 3531. Sąd Pokoju w Mławie. Wydział Hypoteczny.

Ogłasza, że w skutku żądania regulacji nowych hypotek:

1. Półwłoczka gruntu w teritorjum miasta Mławy położonego. od szosy z Mławy do Raciąża prowadzącej ciągnącego się przez trakt Szreński aż do samej granicy wsi Lomi, niegdy własność Wilhelma i Wilhelminy małżonków Węgielewskich stanowiącego, a następnie po odstąpieniu części gruntu z tego półwłoczka pod cmentarz ewangelicki, do własności Stanisława i Marjanny z Kamińskich małżonków Rakowskich doszłego i

2. Części wsi Zakrzewo Froczki Dziedzicowizną i Zakrzewizną zwanej, oraz Zakrzewo Renki poprzednio do Rocha Krajewskiego i Antoniego Kownackiego należących, obecnie Weroniki z Krajewskich i Stanisława małżonków Czaplickich własnych.

Takowa odbędzie się w dniu 10 (22) Września r. b. w Sądzie tutejszym.

Wzywa przeto interesantów, ażeby w terminie tym z dokumentami prawa ich wspierającemi, osobiście lub przez pełnomocników urzędownie i szczególnie umocowanych zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokułu regulacji podali, w razie bowiem przeciwnym podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 160 prawa hypotecznego z r. 1818 przepisanej.

Jeżeliby właściciel którejkolwiek z wywołanych wyż nieruchomości nie stawił się, tenże na żądanie interesanta na karę od rs. 1 kop. 50 do rs. 7 kop. 50 skazanym zostanie i stosownie do art. 150 t. pr. utraci wszelkie dobrodziejstwa prawne względem swych wierzycieli.

Decyzje jakie z powodu powyższych regulacji zapadną, ogloszone zostaną następnego dnia 11 (23) Września r. b., od którego czas do odwołania się upływać zacznie.

Mława dnia 10 (22) Maja 1869 roku.
Podsędek,
Asesor Kolegjalny, Sieradzki.

N. D. 3620. Sąd Pakoju w Warcie. Wydział Hypoteczny.

Z powodu żądania regulacji nowej hypoteki:

1. Domu drewnianego w mieście Dobry pod Nr. 170 przy ulicy Kolskiej położonego, graniczącego z jednej strony z domem Fryderyka Fitzszer, a z drugiej strony z domem Antoniego Sikorskiego.

2. Domu drewnianego w mieście Dobry pod Nr. 192 przy ulicy Kolskiej położonego, graniczącego z jednej strony z posesją Jana Wódke, a z drugiej strony z posesją Tomasza Kociołek.

Zawiadamia niniejszem, iż takowa regulacja nastąpi w dniu 14 (26) Sierpnia 1869 r.

Wzywa przeto wszelkich interesentów, aby w terminie powyższym osobiście lub przez pełnomocników urzędownie upoważnionych z prawami swemi zgłosili się pod prekluzją.

Warta dnia 8 (20) Maja 1869 roku.
Podsędek,
Asesor Kolegjalny, M zgier.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 3577. *Радомское Губернское Правленіе.*

По случаю приближающагося истеченія въ Іюнѣ мѣсяцѣ с. г. срока контракту на арендное содержаніе недуховнаго имѣнія Двѣкозы въ Сандомірскомъ Уѣздѣ, Губернское Правленіе на основаніи журнальнаго постановленія состоявшагося 8 (20) Мая с. г. симъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 13 (25) Іюня с. г. въ 12 часовъ дня, въ присутствіи сего Правленія, будутъ производиться публичные торги (in plus) на отдачу въ арендное содержаніе съ 19 Іюня (1 Іюля) 1869 г. по таковое число 1870 г., означеннаго имѣнія съ принадлежащими къ нему угодіями, начиная отъ суммы 1,400 руб.

Желающіе участвовать въ торгахъ должны явиться въ означенный срокъ въ Губернское Правленіе и представить предварительный залогъ равняющійся ¼ части всей суммы отъ которой будутъ производиться съ приложеніемъ свидѣтельства требуемаго постановленіемъ Намѣстника Царства отъ 24 Января 1818 г., которое должно быть выдано нынѣ же подлежащимъ Начальникамъ Уѣзда.

При этомъ присовокупляется, что лице удержавшееся на торгахъ обязано принять имѣніе въ такомъ состояніи, въ какомъ оно находится въ настоящее время.

Выше означенное имѣніе можно обозрѣвать во всякое время на мѣстѣ; подробныя же кондиціи, могутъ быть разсматриваемы ежедневно въ отдѣленіи Государственныхъ Имуществъ Радомскаго Губернскаго Правленія за исключеніемъ праздничныхъ и торжественныхъ дней.

Г. Радомъ. Мая 13 (25) дня 1869 г.
1—3 Вице-Губернаторъ, (......).

N. D. 3421 *Калишское Губернское Правленіе.*

Объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что на основаніи правилъ о торгахъ, въ присутствіи Губернскаго Правленія произведены будутъ 2 (14) Іюня с. г. публичные торги (in minus) посредствомъ запечатанныхъ объявленій на починку и покраску желѣзной крыши на Калишскомъ тюремномъ съ исчисленной по утвержденной смѣтѣ суммы 719 руб. 8 коп. сер.

Желающіе принять на себя означенную работу, обязанъ къ назначенному для торговъ сроку, представить или прислать въ Калишское Губернское Правленіе запечатанное объявленіе составленное по ниже прилагаемой формѣ, съ поясненіемъ въ таковомъ цифрами и прописью зданіи цѣнъ по какимъ принимаетъ на себя эту работу.

Къ помянутому объявленію должно быть приложено, доказательство Казначейства на представленный туда временный залогъ (vadium) въ 72 руб наличными деньгами, закладными листами, или другими государственными билетами, дозволенными по существующимъ узаконеніямъ къ представленію въ залогъ по обязательствамъ съ казною или же самые эти деньги либо кредитные бумаги.

Окончательный срокъ для подачи объявленій назначается къ 1 часу по полудни, того дня въ который назначены торги.

По распечатаніи представленныхъ къ сроку, для торговъ объявленій, подрядъ останется за тѣмъ лицемъ, которое объявитъ самую низшую цѣну.

Объявленія поданныя или присланныя послѣ истеченія назначеннаго срока или не по формѣ, или безъ соблюденія порядка указаннаго 17 Ст. правилъ 26 (28) Мая 1833 г. или съ подчистками, поправками или заключающія въ себя предложенія противныя торговымъ условіямъ и наконецъ представленныя безъ пріобщенія къ онымъ доказательства на внесенный временный залогъ, не будутъ приняты и какъ незаконныя будутъ отвергнуты.

Наконецъ объявляется, что такъ за кѣмъ останется подрядъ на торгахъ, обязанъ тотчасъ послѣ утвержденія сихъ торговъ представленный имъ временный залогъ дополнить до ⅕ части подрядной суммы и что торговыя условія будутъ предявлены желающимъ въ Военно-Полицейскомъ Отдѣленіи Губернскаго Правленія ежедневно съ 9 часовъ утра до 3 часовъ по полудни, за исключеніемъ воскресныхъ и праздничныхъ дней.

Форма объявленія

Вслѣдствіе объявленія Калишскаго Губернскаго Правленія отъ . . . с. г. за № . . . опубликованнаго въ Варшавскомъ Дневникѣ и Калишскихъ Губернскихъ Вѣдомостяхъ, симъ объявляю, что принимаю на себя покраску желѣзной крыши и водопроводныхъ трубъ въ Калишскомъ тюремномъ зданіи за сумму, . . . руб. коп . . . . подвергаясь всѣмъ обязанностямъ поясненнымъ въ торговыхъ условіяхъ, которыя мнѣ въ точности извѣстны доказательство . . . . казначейства на представленный временный залогъ въ 72 руб. (прописью) семьдесятъ два рубля серебромъ или же деньги 72 руб. при семъ прилагаю.

Доказательство сіе или деньги сіи въ случаѣ отступленія отъ торговъ самъ получу обратно. Мѣсто постояннаго жительства моего въ . . . . , (написать четко городъ, улицу, номеръ дома, число, имя и фамилію).

Г. Калишъ, 8 (20) Мая 1869 года.
2—3 Совѣтникъ, Завадскій.

N. D. 3635. Magistrat Miasta Warszawy.

Podaje się do wiadomości powszechnej że w dniu 9 (21) Czerwca r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacja in-minus przez opieczętowane deklaracje, na pobudowanie nowej drwalni w Szachtuzie na Rybakach od sumy wykazem kosztów rs. 187 kop. 98½ wyraźnie na rubli sto ośmdziesiąt siedm kopiejek dziewiędziesiąt ośm i pół obliczonej, w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji podanej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiębierstwo mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania poprawek i przekreśleń, wypiszą jaki odstępują procent od sumy wykazem objętej i do niniejszej licytacji podanej.

Nadto do deklaracji winien być dołączony kwit kasy głównej ekonomicznej miasta Warszawy, na złożone w tejże vadjum w ilości rs 20 i na koszta ogłoszenia rs 10 które nieutrzymującemu się przy licytacji, natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia w wydziale administracyjnym każdodziennie, wyjąwszy dni świąteczne.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się wybudować nową drwalnią w Szachtuzie na Rybakach za sumę anszlagową wynoszącą rs 187 kop 98½ (wypisać literami) i odstępuję od takowej procentów N. N. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rsr. 20 i na koszta ogłoszenia rsr. 10 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia N.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko)

Warszawa dnia 16 (28) Maja 1869 r
p. o. Prezydenta,
Jeneralnego Sztabu,
Jenerał Major Witkowski.
1—3 Naczelnik Kancelarji Zdzitowiecki.

N. D. 3521. *Правленіе XI Округа Путей Сообщенія.*

Объявляетъ симъ, что 23 Мая (4 Іюня) 1869 г. въ 12 часовъ полудня произведены будутъ въ общемъ присутствіи Правленія in minus посредствомъ объявленій торги, а 27 Мая (8 Іюня) въ двѣнадцать часовъ полудня переторжка на починку Августовской опорной плотины со поставленіемъ на оной новыхъ надолбовъ и починкою старыхъ, начиная отъ суммы 375 руб. 79 копѣекъ исчисленной по смѣтѣ.

Желающіе вступить въ торги обязаны при объявленіи написанномъ на обыкновенной гербовой бумагѣ представить свидѣтельство на торговлю и залогъ равняющійся ⅓ части выше означенной суммы а именно 127 рублей.

Залогъ можетъ быть представленъ наличными деньгами или кредытными бумагами, считая таковыя по курсу опредѣленному для каждой бумаги Министерствомъ Финансовъ.

Желающіе торговаться могутъ ежедневно, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней съ 9 часовъ утра до 3 часовъ по полудни, читать и списывать копію съ предварительныхъ условій въ Правленіи XI Округа Путей Сообщенія.

Г. Варшава, 13 (25) Мая 1869 года.
Начальникъ Округа,
Генералъ-Лейтенантъ, Шуберскій.
2—2 Начальникъ Канцеляріи, Беневени.

N. D. 3576. *Окружный Штабъ.*

Въ штабѣ Варшавскаго военнаго Округа съ разрѣшенія Главнокомандующаго Генералъ-Фельдмаршала будутъ произведены торги на продажу подлежащихъ уничтоженію дѣлъ, хранящихся въ Окружномъ Архивѣ, въ домѣ бывшей Правительственной Комисіи Внутреннихъ дѣлъ Царства Польскаго; торги назначаются 30 сего Мая.

Желающіе купить означенныя дѣла обязаны явится на торги съ залогомъ 150 руб. въ наличныхъ деньгахъ, или денежныхъ документахъ и съ законнымъ удостовѣреніемъ на право содержать фабрику бумажныхъ издѣлій.

Условія на продажу означенныхъ дѣлъ можно видѣть въ канцеляріи Окружнаго Штаба ежедневно отъ 10 часовъ утра до 3 часовъ по полудни, за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Г. Варшава, Мая 14 дня 1869 года.
Начальникъ Штаба,
Генералъ-Адъютантъ, Липовицъ.
Управляющій Канцеляріею,
Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ,
3—3 Праведниковъ.

N. D. 3634. *Контора Варшавскаго Уяздовскаго Военнаго Госпиталя.*

Въ Конторѣ Варшавскаго Уяздовскаго военнаго госпиталя 26 и 30 числѣ Мая мца съ 11 часовъ утра будутъ производиться торги на окраску госпитальныхъ желѣзныхъ и деревянныхъ вещей.

Къ торгу допустятся всѣ лица имѣющія право заключать по закону договоры, согласно правиламъ изложеннымъ въ ст. 627, 650 час. IV кн. I Свода военныхъ постановленій (изъ. 1859 г.).

Желающіе торговаться обязаны представить при прошеніи залогъ и документы на право приступленія къ торгамъ.

Условіе можно видѣть въ конторѣ ежедневно, кромѣ воскресныхъ и праздничныхъ дней. съ 9 часовъ утра до 2 по полудни.

Г. Варшава, Мая 18 дня 1869 года.
Смотритель Госпиталя,
1—3 Подполковникъ, Тарарыковъ.

N. D. 3631. *Контора Варшавскаго Уяздовскаго Военнаго Госпиталя.*

Въ конторѣ Варшавскаго Уяздовскаго Военнаго Госпиталя по распоряженію начальства 23 и 27 числѣ Мая мца съ 11 часовъ утра будутъ произведены торги на постройку 500 госпитальныхъ желѣзныхъ кроватей.

Къ торгу допустятся всѣ лица имѣющія право по закону заключать договоры, согласно правиламъ изложеннымъ въ ст. 627, 650 час. IV кн. I Свода Военныхъ постановленія (изд. 1859 года).

Желающіе торговаться обязаны представить при прошеніи залогъ и документы на право приступленія къ торгамъ.

Условіе можно видѣть въ конторѣ ежедневно кромѣ воскресныхъ и праздничныхъ дней съ 9 часовъ утра до 2 часовъ по полудни.

Г. Варшава, Мая 17 дня 1869 года.
Смотритель Госпиталя,
1—3 Подполковникъ, Тарарыковъ.

N. D. 3588. *Окружное Интендантское Управленіе.*

Въ Окружномъ Интенданскомъ Управленіи Варшавскаго Военнаго Округа будетъ произведенъ, 4 наступающаго Іюня, рѣшительный торгъ, безъ переторжки, на поставку вещей 9-го разряда, а именно: Султановъ Гусарскихъ бѣлыхъ къ медвѣжьимъ шапкамъ ста шестнадцати штукъ, Уланскихъ черныхъ семи сотъ двадцати восьми штукъ и пѣхотныхъ красныхъ шести штукъ, требующихся Варшавскому Интендантскому складу, на окончательное удовлетвореніе войскъ по сроку 1869 года.

Торгъ будетъ произведенъ изустный съ допущеніемъ запечатанныхъ объявленій.

Въ обеспеченіе неустойки требуется залогу 15% подрядной суммы.

Срокъ поставки назначается одинъ окончательный 1 Августа 1869 года.

Султаны должны соотвѣтствовать качествомъ утвержденному образцу и общему описанію о султанахъ на 1869 годъ.

Султаны должны быть поставлены въ Варшавскій Интендантскій складъ и пріемъ будетъ производиться чрезъ Варшавскую Пріемную Комисію. Вообще, подрядъ долженъ быть принятъ и исполненъ на точномъ основаніи условій, утвержденныхъ Военнымъ Совѣтомъ на поставку Интендантскихъ вещей по сроку 1869 года.

Запечатанныя объявленія къ торгу не будутъ приниматься позже 11 часовъ утра назначеннаго для торга дня.

Утвержденіе торга будетъ зависить отъ Окружнаго Интенданта, если цѣны будутъ признаны выгодными для казны.

Подрядныя условія желающій могутъ читать въ Варшавскомъ Интендантскомъ Управленіи, ежедневно, въ присутственное время.

Г. Варшава, 14 Мая 1869 года.
Окружной Интендантъ,
1—3 Генералъ-Маіоръ, Хоментовскій.

N. D 3422. *Начальникъ Цѣхановскаго Уѣзда.*

Симъ объявляетъ во всеобщее свѣденіе, что на удовлетвореніе казенныхъ домовъ, въ присутствіи Цѣхановскаго Уѣзднаго Управленія 10 (22) Іюня сего 1869 года, въ 11 часовъ утра, будутъ производится in plus публичные торги, посредствомъ запечатанныхъ объявленіи, на отдачу въ трехлѣтнее арендное содержаніе, съ 12 (24) Іюня 1869 года по тоже число 1872 года, имѣнія Румока, расположеннаго въ гминѣ Млоцкъ Цѣхановскаго Уѣзда.

Годичный доходъ съ сего имѣнія исчисленъ 600 руб. кромѣ платежа текущихъ казенныхъ взысканій и платежей слѣдующихъ Земскому Кредитному Обществу которые бязанъ вносить арендаторъ. Запечатанные объявленія должны быть писаны четко и безъ всякихъ поправокъ и подчистокъ, по формѣ при семъ прилагаемой. Объявленія эти должны быть поданы на имя Начальника Цѣхановскаго Уѣзда не позже 11 часовъ утра того дня, въ которомъ производится будутъ торги. При объявленіи долженъ быть представленъ залогъ на сумму 150 руб. с. или же квитанція на внесеніе этого залога въ окружное казначейство.

На конвертѣ должно быть написано: „Начальнику Цѣхановскаго Уѣзда въ гор. Цѣхановѣ, объявленіе для торговъ на отдачу въ трехлѣтнее арендное содержаніе имѣнія Румока".

Объявленіе поданное послѣ назначеннаго срока, или же написанное не по формѣ и въ которомъ будутъ зачеркнуты или подчищены слова и если не будетъ представлено залога или квитанціи казначейства во внесеніи таковаго, будетъ считаться не дѣйствительнымъ.

Представленный залогъ не устоявшему на торгахъ будетъ тотчасъ, по окончаніи торговъ возвращенъ представившему оный или же отосланъ по принадлежности куда будетъ назначено конкурентомъ, залогъ же того, за кемъ останется на торгахъ имѣніе, будетъ удержанъ и не зависимъ отъ сего онъ обязанъ представить въ дополненіе залога такую сумму, какая причтется по расчету въ соразмѣрности предложеннаго на торгахъ (залога) дохода.

Кондиціи по симъ торгамъ могутъ быть разсматриваемы въ Цѣхановскомъ Уѣздномъ Управленіи ежедневно отъ 9 часовъ утра до 3 часовъ по полудни, исключая праздничныхъ дней.

Г. Цѣхановъ, Мая 5 дня 1869 года.

в. и. д. Начальника

2—3 Цѣхановскаго Уѣзда, (.....).

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія Начальника Цѣхановскаго Уѣзда отъ 5 Мая 1869 г. за № . симъ заявляю, что желаю взять въ трехлѣтнее арендное содержаніе, съ 12 (24) Іюня 1869 г. по тоже число 1872 г., имѣніе Румока за годичный доходъ (здѣсь обяснить сумму цифрами и прописью), кромѣ уплаты текущихъ казенныхъ взысканій и платежей, слѣдующихъ Земскому Кредитному Обществу. Всѣ обязанности возлагаемыя условіями торговъ, я исполню безъ отговорочно. При семъ для убезпѣченія торговъ прилагаю (если представляется залогъ при объявленіи то писать въ количествѣ такой суммы, если же представляется квитанція казначейства во внесеніе этого залога, то пояснить котораго именно и за какимъ №, и если залогъ представляется кредитными бумагами, то обяснить какими именно и на какую сумму каждая, каковой залогъ, если торги не состоятся за мною, прошу мнѣ возвратить лично или же переслать на мой счетъ (туда то) гдѣ будетъ мое мѣсто житель-ства.

Объявленіе написано (въ городѣ или деревни N. и пояснить число, мѣсяцъ и годъ) (здѣсь подписать разборчиво имя и фамилію лица, отъ имени котораго составлено объявленіе).

N. D. 3616. *Кольскій Уѣздный Секвестраторъ.*

На всѣобщее свѣдѣніе объявляется, что числа 3 (15) Іюня сего 1869 г. въ 10 часовъ утра въ г. Коло послѣдуютъ продажи съ публичныхъ торговъ описанныхъ неисправнымъ плательщикамъ предметовъ, а именно:

1. Съ имѣнія Кѣлчевъ 1,000 штукъ овѣцъ, оцѣнкою въ 1,000 руб.
2. Съ имѣнія Закржевекъ 4 цуговыхъ лошадей оцѣнкою въ 300 руб.
3. Владѣльна имѣнія Любстовъ Слубицкаго, 4 цуговыхъ лошадей, оцѣнкою въ 200 руб.

Лица желающіе торговать изволятъ съ наличными деньгами пожаловать на мѣсто имѣющихъ совершиться торговъ.

Г. Коло, 14 (26) Мая 1869 года.

1—1 Радзинскій.

N. D. 3578 *Люблинскій Городовой Магистратъ.*

По случаю прекращенія контракта съ 1 (13) Іюля сего 1869 г., и согласно постановленія Магистрата отъ 27 Марта (11 Апрѣля) с. г. за N. 20/45, Люблинскій Городовой Магистратъ объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что 10 (22) Іюня с. г. съ 3 и до 5 часовъ по полудни въ залѣ присутствія Магистрата, согласно торговымъ кондиціямъ будутъ производится. посредствомъ запечатанныхъ заявленій, публичные аукціонные торги, на арендное содержаніе городскаго по-капуцинскаго зданія въ гор. Люблинѣ, срокомъ на десять лѣтъ, считая съ 1 (13) Іюля 1869 г. и по 1 (13 Іюля 1879 г., начиная съ суммы 500 рублей въ годъ выше (in plus).

Каждый представляющій заявленіе по формѣ ниже указанной, обязанъ положить въ одномъ изъ казначействъ или городской касѣ въ залогъ $^{1}/_{10}$ часть означенной къ торгамъ суммы, а именно 50 р. и полученную въ томъ квитанцію приложить къ заявленію, ибо наличныя деньги не будутъ принимаемы на торгахъ.

Признанный на торгахъ арендаторомъ, при заключеніи контракта, обязанъ пополнить свой залогъ до $^{1}/_{5}$ части предложенной имъ суммы, и таковой зологъ будетъ хранимъ въ городской касѣ до истеченія арендаго срока.

Торговыя кондиціи пересмотрены быть могутъ въ Управленіи Магистрата во всякое время служебныхъ занятіи за исключеніемъ праздничныхъ и табельныхъ дней.

Зданіе же можно осмотрѣть въ соотвѣтственномъ времени, за заявленіемъ о томъ желанія живующему въ этомъ зданіи городскому кондуктору.

Форма заявленія.

Вслѣдствіе объявленія Люблинскаго Городоваго Магистрата отъ 13 (25) Мая сего года за N. 3414 заявляю, что желаю взять въ арендное содержаніе городское по Капуцинское зданіе въ гор. Люблинѣ срокомъ на десять лѣтъ, считая съ 1 (13) Іюля 1869 и по 1 (13) Іюля 1879 г., за годичный арендный чиншъ въ суммѣ . . . (писать сумму буквами) подчиняясь условіямъ изложеннымъ въ торговыхъ кондиціяхъ, касовую квитанцію въ принятіи залога въ количествѣ 50 р. прилагаю, съ тѣмъ, что въ случаѣ отказа отъ торговъ, положенный залогъ самъ получу (или желаю высылки до . . . . . на мой счетъ), постоянное мое мѣсто жительства въ . . . . (написать мѣсто жительства) мѣсяца дня . . . 1869 года.

(четко подписать имя и фамилію).

Г. Люблинъ, 13 (25) Мая 1869 г.

3—3 Президентъ города, Волинскій.

N. D. 3579. *Магистратъ Губернскаго Города Петрокова.*

Вслѣдствіе предложенія Петроковскаго Губернскаго Правленія отъ 9 (21) Мая с. г. за № 2461, Магистратъ Губернскаго города Петрокова объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что на подрядъ починки по Бернардинскаго костела въ г. Петроковѣ будутъ производиться въ присутствіи онаго Магистрата 10 (22) Іюля 1869 года въ 11 часовъ утра торги (in minus) посредствомъ запечатанныхъ объявленіи, начиная отъ смѣтной суммы 955 руб. $10^{1}/_{2}$ коп. сер.

Лица желающія приступить къ торгамъ должны явиться сами или прислать въ сіе Управленіе въ означенномъ срокѣ запечатанныя объявленія, на гербовой бумагѣ 15-копѣечнаго достоинства, по ниже указанной формѣ, написанныя четко ясно и безъ подчистокъ или зачеркнутыхъ словъ съ указаніемъ на конвертѣ адреса: „въ Магистратъ Губернскаго города Петрокова, объявленіе на подрядъ починки по Бернардинскаго костела, къ объявленію должна быть приложена квитанція о внесеніи въ которую либо изъ казначействъ городскихъ или казенныхъ залога въ количествѣ 95 руб. 52 коп.

Торговыя условія могутъ быть разсмотриваемы въ Магистратѣ г. Петрокова ежедневно, за исключеніемъ торжественныхъ и праздничныхъ дней.

Форма объявленія

Согласно объявленію Магистрата города Петрокова отъ 13 (25) Мая 1869 г. за № 2250, симъ объявляю, что обязуюсь взять въ подрядъ починку крыши по Бернардинскаго костела въ г. Петроковѣ, за сумму №№ (выписать сумму прописью безъ всякихъ подчистокъ и поправокъ. а равно соглашаюсь на всѣ извѣстныя мнѣ торговыи кондиціи).

Квитанцію казначейства № на представленный мною залогъ въ количествѣ № руб. № коп. у сего прилагаю.

Писалъ въ №, дня, мѣсяца № 1869 г.

(Подписать имя и фамилію).

Г. Петроковъ, Мая 13 (25) дня 1869 т.

1—3 Президентъ, Моравскій.

N. D. 3589. *Паенчновское Лѣсное Управленіе.*

Такъ какъ произведенные двоекротно торги на продажу лѣса изъ лѣсосѣковъ предположенныхъ на 1868/9 г. въ участкахъ: Лущановице оцѣненнаго на 112 р. 79 к., Цисовъ на 294 р. 23 к. и Дробики 164 р. 37 к., Жаглины на 293 р. 58 к. Дробики на 92 р. 93 к. и на буреломный лѣсъ округами въ участкахъ, Маковиска, I округъ, оцѣненный на 88 руб. 7 коп., II округъ на 131 руб. 24 коп, III округъ на 156 руб. 62, коп., Дробики I округъ 17 руб 84 коп., III округъ на 56 р. 97 к., по неявкѣ соискателей не состоялись, то Лѣсное Управленіе объявляетъ, что торги въ третій разъ на продажу сказаннаго лѣса производиться будутъ въ канцеляріи Войта Гмины Паенчно въ г. Паенчнѣ 18 (30) Іюня с. г. въ 10 часовъ утра, на тѣхъ же самыхъ условіяхъ, какія назначены были къ прежнимъ торгамъ.

д. Ладзинъ, Мая 13 (25) дня 1869 г.

Старшій Надлѣсничій,

1—3 Лѣттерманнъ.

N. D. 3120. *Начальникъ Западнаго Горнаго Округа.*

Настоящимъ объявляется во всеобщее свѣденіе, что въ канцеляріи Горнаго Управленія въ Домбровѣ, 4 (16) Іюня с. г. будутъ производиться публичные торги посредствомъ опечатанныхъ объявленій, а именно:

1. Торгъ въ 10 часовъ утра на отдачу въ подрядъ ремонтнаго содержанія шосейныхъ и желѣзныхъ горнозаводскихъ дорогъ отъ назначенной на ремонтъ въ цѣломъ двухъ лѣтнемъ періодѣ общей суммы 4,000 р. с.
2. Торгъ въ 11 часовъ утра, на поставку для желѣзодѣлательнаго завода Банковой Гуты 20000 пудовъ старыхъ рельсовъ отъ цѣны 65 к. за пудъ.
3. Торгъ въ 12 часовъ въ полдень, на продажу свинцовой руды находящейся на мѣстѣ желѣзодѣлательнаго завода Банковой Гуты и залмейнаго рудника Улиссесъ, отъ цѣны за пудъ крупной по 1 р. 8 к. а за пудъ собираемой по 96 к.
4. Торгъ въ 1 часу по полудни, на продажу 200 фунтовъ метала кадмія происходящаго отъ производительности на цинковомъ заводѣ подъ Бендиномъ отъ цѣны 1 р. 5 к. за фунтъ.

Желающіе участвовать въ торгахъ обязаны на полъ часа до начатія оныхъ, представить объявленіе на гербовой бумагѣ 30 копѣечнаго достоинства написанное по ниже указанной формѣ съ приложеніемъ денегъ:

Къ 1 торгу на вадіумъ 200 р. с., и на издержки по объявленіи 12 р.

Къ 2 торгу на вадіумъ 1,300 р. с., и на издержки по объявленіи 30 р.

Къ 3 торгу на вадіумъ 55 р. с., и на издержки по объявленіи 3 р.

Къ 4 торгу на вадіумъ 25 р. с., и на издержки по объявленіи 2 р.

Условія на которыхъ торги эти будутъ производится могутъ быть просматреваемы ежедневно во время канцелярскихъ занятіи въ Горномъ Департаментѣ въ Варшавѣ и въ Горномъ Управленіи въ Домбровѣ, исключая праздничныхъ и торжественныхъ дней

Форма объявленія.

Вслѣдствіе объявленія отъ 8 (20) Мая с. г. за № 1880 настоящимъ обязуюсь:

По 1 у торгу въ продолженіе двухъ лѣтъ содержать желѣзные, большіе и проселочные горнозаводскіе дороги уступая въ пользу казны отъ назначенной къ торгамъ суммы процентъ (здѣсь выписать цифрами и прописью уступленный процентъ).

По 2 у торгу поставлять старые рельсы по цѣнѣ (выписать цифрами и прописью цѣну за пудъ.)

По 3 у торгу покупать свинцовую руду по цѣнѣ (выписать цифрами и прописью цѣну отдѣльно за пудъ крупной и отдѣльно за пудъ собираемой.

По 4-у торгу покупать металъ кадмія по цѣніе (выписать цѣну за фунтъ цифрами и прописчю).

Принимая на себя всѣ обязанности по условіямъ и замѣчаніямъ изложеннымъ въ торговыхъ условіяхъ мнѣ извѣстнымъ.

При томъ представляю деньги на вадіумъ N. р. с. и на издержки по объявленіи торговъ N. р. с. съ тѣмъ, что когда торги не останутся за мною, то лично или посредствомъ уполномоченнаго торговые деньги пріиму обратно.

Постоянное мѣсто жительства моего въ N. къ само ближайшемъ мѣстѣ отъ почтовой станціи N. Уѣзда N. Губерніи N.

Писалъ въ N. мѣсяца и дня N. 1869 г.

(подпись имя, отечество и фамилю)

подобнаго рода объявленія, должны быть написаны четко безъ перечертокъ или добавленіи опечанные сургучемъ и имѣть адресъ: „Начальнику Западнаго Горнаго Округа, объявленіе на (здѣсь выписать родъ принятаго обязательства), ибо поданные не въ обозначенный срокъ и не по указанной формѣ приняты не будутъ.

въ Домбровѣ 8 (20) Мая 1869 года.

и. д. Губе.

3—3 Секретарь Округа, Пашковичъ.

N. D. 3656. *Ново-Радомское Лѣсное Управленіе.*

Объявляетъ, что 13 (25) Іюня с. г. въ канцеляріи Лѣснаго Управленія въ деревни Гаврыхахъ будутъ производиться вторично публичные изустные торги на продажу лѣса изъ лѣсосѣковъ предназначенныхъ къ вырубкѣ въ 1868 году.

Въ участкѣ Будзиска, лѣсосѣка № 4, оцѣненная въ 38 р. 30 коп.

Предназначенныхъ къ вырубкѣ въ 1869 году.

Въ участкѣ Гонски, лѣсосѣка № 10, оцѣненная въ 151 руб. 40 коп.

Въ участ. Чарня, лѣс. № 12, оцѣненная въ 175 р. 72 к.

Въ участ. Давія, лѣс. № 4, оцѣненная въ 268 р. 25 к

Въ уч. Серафинъ, лѣс. № 8, оцѣненная въ 205 р. 76 к.

Въ уч. Подгорне, лѣс. № 20, оцѣненная въ 49 р. 85 к.

Въ уч. Дембы, лѣс. № 17, оцѣненная въ 82 р. 22 к.

Въ уч. Липники, лѣсос. № 13, 14 15 и 16, оцѣненная въ 24 р. 21 к.

Въ уч. Лыссе, лѣс № 11, оцѣненная въ 48 р. 65 к.

О условіяхъ можно получить свѣдѣнія въ канцеляріи упомянутаго Лѣснаго Управленія.

дер. Гаврихи, Мая 16 дня 1869 года.

1—3 Старшій Надлѣсничій, (.....).

N. D. 3655 *Лизновское Лѣсное Управленіе.*

Объявляетъ во всеобщее свѣдѣніе, что на основаніи предписанія Финансоваго Управленія въ Царствѣ Польскомъ отъ 12 Апрѣля с. г. за № 12815/6326, производится будутъ въономъ Управленіи въ дер. Віончинѣ 20 Іюня (2 Іюля) с. г. въ 12 час. утра, публичные торги на продажу лѣса изъ лѣсосѣкъ, предназначенныхъ на 1869 г. въ дачахъ:

1. Шлентковице, III. округа лѣсосѣку № 1, дѣлянку № 1, отъ оцѣночной суммы 111 руб. $95^{1}/_{2}$ коп.
2. Шлентковице, III. окр., лѣс. № 1, дѣлянку № 2, отъ оцѣночной суммы 234 руб. 97 коп.
3. Шлентковице, III окр., лѣс. отъ прежнихъ лѣтъ отъ оцѣночной суммы 301 р. $80^{1}/_{2}$ коп.
4. Ружа, IV. окр. лѣс. № 14, отъ оцѣночной суммы 181 р. 86 коп.
5. Лдзань, I. окр, лѣс. №. 19, отъ оцѣночной суммы 480 р. $6^{1}/_{2}$ коп.
6. Боршевице, I. окр., лѣс. № 20, отъ оцѣночной суммы 157 р. 82 коп.

Лица желающіе участковать въ сихъ торгахъ, обязаны прыбыть съ залогомъ равняющимся $^{1}/_{10}$ части, оцѣночной суммы.

Подробныя условія сей продажи, могутъ быть пересмотриваемы ежедневно въ служебное время въ Лѣсномъ Управленіи, лѣсъ на мѣстѣ, лѣсная служба покажетъ.

Віончинъ, 16 Мая 1869 года.

1—3 Старшій Надлѣсничій, Висневскій.

N. D. 3654. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Bertolda Karola Bekker obywatela w Warszawie pod Nr. 391 zamieszkałego, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Władysława Chęcińskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 549a. zamieszkałego, obrane mającego w poszukiwaniu sumy rsr. 11,000 z procentem 5% od d. 7 Marca 1869 r. i kosztów od Augusta Wiedyger obywatela właściciela nieruchomości w Warszawie pod Nr. 1440a. położonej, tamże zamieszkałego, protokółem Antoniego Markowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 6 (18) Maja 1869 r. sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Złotej pod Nr. 1440a policyjnym nowym 10 w gminie Magistratu miasta Warszawy, w Cyrkule Administracyjnym VIII policyjnym VIII, a obecnie nowo nazwanym Jerozolimskim pod jurisdykcję Sądu Pokoju Wydziału III. w Warszawie na gruncie emfiteutycznym z którego opłaca się rocznie czynszu rs. 6 położona, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Augusta Wiedyger należąca i w tegoż posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona, ogólnej rozległości około łokci kw. $2537^{3}/_{4}$ obejmująca

Na gruncie tej nieruchomości są następujące zabudowania:

1. Dom murowany masiv o parterze i 3ch piętrach z piwnicami, blachą żelazną kryty kominów i wystaw 10 mający, do domu tego z obu stron są przymurowane 2 oficyny z cegły palonej o parterze i 3ch piętrach z piwnicami, blachą żelazną kryte na każdej są 2 kominy murowane.
2. Stajnia, wozownia kloaki i komórki pod półdachem blachą żelazną kryte.
3. Studnia w ziemi z pompą i rękojeścią żelazną.
4. Dziedziniec cały kamieniem polnym zabrukowany

W nieruchomości tej jest 24 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w

akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Władysława Chęcińskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod Nr 549a. zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi Miasta Warszawy, pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Emerykowi Kozerskiemi Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału III w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 405 urzędującemu na ręce własne

Obudwom dnia 6 (18) Maja 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 6 (18) Maja 1869 r a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr 549 o godzinie 10 z rana d. 7 (19 Lipca 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Władysław Chęciński Patron przy Trybunale tutejszym którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 19 (31) Maja 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 19 (31) Maja 1869 r.

Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 3653. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S wiadomo czyni, iż na żądanie Kassyldy z Piekarskich 1° voto Markiewicz po Piotrze Markiewicz urzędniku pozostałej wdowy, obecnie Aleksandra Szelągowskiego obywatela małżonki, w asystencji i za upoważnieniem tegoż męża czyniącej, czyli obojga małżonków Szelągowskich, w imieniu i na rzecz nieletnich dzieci Feliksa Augustyna i Józefa-Pawła po dwa imiona mających rodzeństwa Markiewiczów działających, Kassyldy 1 voto Markiewicz 2-do voto Szelągowskiej jako matki głównej i naturalnej opiekunki tychże nieletnich, zaś Aleksandra Szelągowskiego jako swej żonie asystującego i współopiekuna rzeczonych nieletnich, jak również na żądanie rzeczonych małżonków Szelągowskich w Warszawie pod Nr. 226 zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Seweryna Kozarzewskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie. w Warszawie pod Nr 233 przy ulicy Mostowej zamieszkałego obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 450, rsr. 150 i rs. 600 wszystkich z procentem w chwili zapłaty obliczyć się winnym i kosztów od Estery z Herszhornów Nachmana Bernholtz handlującego żony Nr 3106cc Pinkusa Eliasza Herszhorn handlującego Nr. 852; Mordki Lewka Herszhorn handlującego Nr 3097 i 3098; Gitli z Herszhornów Gewelber Herszka Gewelber handlującego małżonki Nr. 1010; Ruchli z Eberów Herszchorn po Szlamie Herszhorn pozostałej wdowy, jako matki głównej i naturalnej opiekunki nieletniej Fajgi Herszhorn na rzecz tejże nieletniej działającej, Nr. 852 i Abrahama Herszhorn handlującego jako powyższej nieletniej przydanego opiekuna Nr. 3082; wszystkich w Warszawie zamieszkałych, jako sukcesorow Szlamy Herszhorn właściciele nieruchomości w Warszawie pod Nr. 852 położonej, protokółem Józefa Kurman Komornika przy Trybunale tutejszym, w dniu 16 (28) Kwietnia 1869 roku sporządzonym, w drodze sądowej przymuszenego wywłaszczenia, zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w Warszawie przy ulicy Ogrodowej pod Nr. 852, na gruncie emfiteutycznym, z którego opłaca się czynszu rocznie rsr. 4 kop. 53, w gminie Magistratu miasta Warszawy, w cyrkule policyjnym i administracyjnym V i VI, a obecnie w cyrkule Powązkowskim, w jurisdykcji Sądu Pokoju Wydziału II w Warszawie położona, prawem własności do Estery z Herszhornów Nachmona Bernholtz żony, Pinkusa Eliasza Herszhorn; Mortki i Lewka Herszhorn; Gitli z Herszhornów Herszka Gewelber żony i nieletniej Fajgi Herszhorn należąca, w dzierżawnem posiadaniu Abrahama Herszhorn za kontraktem urzędowym przed Janem Jasińskim Rejentem w Warszawie, w dniu 27 Listopada (9 Grudnia) 1867 roku zawartym na czas od dnia 1 Października 186. r. do tegoż dnia i miesiąca 1870 r. za cenę roczną po rs. 500 zostająca, poszukiwanemi wierzytelnościami hypotecznie obciążona; ogólnej rozległości około łokci kwadr. 4120 czyli arszynów 3296 obejmująca.

Na gruncie tej nieruchomości, są następujące zabudowania:

1. Dom z drzewa parterowy z piwnicą, gontami kryty, dwa kominy murowane mający.

2. Oficyna masiv murowana z piwnicą o parterze i mieszkaniach poddasznych, dachówką karpiówką kryta, dwa kominy murowane mająca.

3. Komórka z drzewa deskami kryta.

4 Komórki z drzewa gontami kryte.

5 Komórka z drzewa deskami kryta.

6. Oficyna parterowa z drzewa gontami kryta, trzy kominy murowane mająca

7. Komórka z drzewa deskami kryta.

8. Oficyna masiv murowana o parterze, pierwszem piętrze i mieszkaniach poddasznych blachą żelazną kryta, o czterech kominach murowanych.

9. Komórki z drzewa gontami kryte, w środku których jest kloaka gontami kryta

10. Oficyna z drzewa gontami kryta, o parterze, 2 kominach murowanych

11 Oficyna z drzewa o parterze gontami kryta, jednym kominie murowanym

12 Komórki z drzewa gontami kryte.

13. Dwa podwórza z których jedno kamieniem polnym brukowane i jest w nim studnia z drzewa; drugie podwórze niebrukowane, tylko ścieszka brukowana z rynsztokiem do bramy.

W nieruchomości tej jest 33 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ilość ceny najmu uiszczających, w akcie zajęcia wymienionych

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Seweryna Kozarzewskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod N-rem 233 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w wydziale I. złożone, przejrzane być mogą

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu Prezydentowi miasta Warszawy w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu, na ręce Wincentego Kępińskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. Konstantemu Łąckiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału II, w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 790 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 28 Kwietnia (10 Maja) 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie dnia 29 Kwietnia (11 Maja) 1869 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacją zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnem posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Warszawie, w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana, dnia 30 Czerwca (12 Lipca) 1869 roku.

Sprzedażą dyrygować będzie Seweryn Kozarzewski Patron, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 13 (25) Maja 1869 r.

Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 13 (25) Maja 1869 r.

Radca Dworu Zgórski.

N. D. 3649. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Ewy z Piaseckich Kuczyńskiej Jana Kuczyńskiego byłego Urzędnika żony, w asystencji i za upoważnieniem męża swego działającej, czyli obojga małżonków Kuczyńskich, w Warszawie pod Nr. 652 zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego; Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 2,250 z procentem 5% zaległym i kosztami od Honoraty Rembowskiej Konstantego Rembowskiego obywatela małżonki, właścicielki dóbr ziemskich Starzyny i Orzeszków, z przyległościami, w Powiecie Łęczyckim, Gubernji Kaliskiej, poprzednio Warszawskiej położonych, tamże zamieszkałej, protokułem Antoniego Markowskiego, Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 24 Sierpnia (5 Września) 1867 roku sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały:

DOBRA ZIEMSKIE

Starzyny i Orzeszków, składające się z dwóch oddzielnych kawałów ziemi i wsi tegoż nazwiska, poprzednio w Gubernji Warszawskiej, a obecnie według nowego podziału w Gubernji Kaliskiej, Powiecie Łęczyckim, gminie Gostków, Starzyny do parafji w Wartkowie, a Orzeszków w parafji Domaniew, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Łęczycy położone, prawem własności do egzekwowanej dłużniczki Honoraty Rembowskiej Konstantego Rembowskiego małżonki należące, w posiadaniu obojga małżonków Rembowskich zostające, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone, przyliżonej rozległości około włók 21, morg. 6, czyli dziesiatin 325, sażeni 2231, a redukując na morgi nowopolskie morg 636 obejmujące.

Na gruncie powyższych dóbr są następujące zabudowania, mianowicie wsi Starzyny:

1. Dwór z drzewa gontami kryty, z kominem murowanym.

2. Dom folwark z drzewa dranicami kryty, z kominem murowanym.

3. Piwnica murowana.

4. Kloaka z desek.

5. Chlewik z drzewa słomą poszyty.

6. Statua Ś go Wawrzeńca z drzewa w kapliczce wzniesionej gontami kryta.

7. Dom z drzewa słomą poszyty, z kominem murowanym.

8. Wolarnia z drzewa, słomą poszyta.

9 Stajnia z drzewa gontami kryta.

10. Stodoła z drzewa, słomą poszyta.

11 Stodoła z drzewa, słomą poszyta.

12 Słup drewniany pod gontem, do dzwonka.

13 Studnia balami cembrowana z żurawiem.

14. Sadzawka na dziedzińcu.

15. Klomb przed domem ad 1 opisanym, a w tyle ogród owocowy i warzywny, w którym drzew rożnych około sztuk 150, ogrodzenia około ogrodu i zabudowań z żerdzi.

16. Dom z cegły w pruski mur stawiany słomą poszyty, z kominem murowanym

17. Kuźnia z drzewa gontami kryta, z kominem murowanym.

18. Staw w części zarosły i sadzawka.

19 Zagajnik olszyny.

W dobrach tych jest włościan 6-ciu Najwyższym Ukazem uwłaszczonych.

Na gruncie wsi Orzeszków są następujące zabudowania:

1. Dom folwark z drzewa gontami kryty, z kominem murowanym.

2. Ogród owocowy i warzywny, w którym drzew owocowych około sztuk 120, oraz drzew topoli, wierzbiny i t. p.

3. Chlewy i kurniki z pacy, słomą poszyte.

4. Obora z drzewa słomą poszyta.

5. Stodoła z drzewa słomą poszyta, w której jest młocarnia z kieratem na dworze urządzonym

6. Owczarnia i wozownia z pacy, słomą poszyta.

Sadzawka

7. Studnia drzewem cembrowana.

8. Dom z drzewa, słomą poszyty.

W dobrach tych jest 14 osad Najwyższym Ukazem uwłaszczonych

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr, znajduje się w akcie zajęcia, u sprzedażą dyrygującego Teodora Łąckiego, Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I-ym złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Edwardowi Hulanickiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Łęczycy, w temże mieście Łęczycy urzędującemu, na ręce własne.

2. Andrzejowi Biernackiemu, Wójtowi gminy Gostków, do której to gminy dobra ziemskie Starzyny i Orzeszków należą, we wsi Gostkowie, Powiecie Łęczyckim urzędującemu i zamieszkałemu, na ręce własne.

Obudwom d. 21 Września (3 Października) 1867 r.

Wniesione do księgi wieczystej powyż zajętych dóbr, w Warszawie d. 16 (28) Listopada 1867 r., a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału tutejszego Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549, o godzinie 10-ej z rana dnia 18 (30) Stycznia 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Teodor Łącki, Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, d. 27 Listop. (9 Grudnia) 1867 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 27 Listop. (9 Grud.) 1867 r.

Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniach 18 (30) Stycznia, 1 (13), 15 (27) Lutego 1868 r trzech publikacj zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dóbr ziemskich Starzyny i Orzeszków z przyległościami, poprzednio w Gubernji Warszawskiej, a obecnie według nowego podziału w Powiecie Łęczyckim Gubernji Kaliskiej położonych, Trybunał tutejszy wyrokiem dnia 15 (27) Lutego 1868 r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonych dóbr na dzień 21 Marca (2 Kwietnia) 1868 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja rozpocznie się w terminie przygotowawczego przysądzenia od sumy rs. 5,000, jako szacunku przez popierającą sprzedaż podanego, zaś w terminie ostatecznym od $^2/_3$ części szacunku przez biegłych wynaleźć się mianego.

Warszawa d. 16 (28) Lutego 1868 r.

Pisarz Trybunału. Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym dobra ziemskie Starzyny i Orzeszków z przyległościami, przysądzone zostały przygotowawczo Teodorowi Łąckiemu, Obrońcy przy Senacie za sumę rs. 5,000 i Trybunał wyrokiem dnia 21 Marca (2 Kwietnia) 1868 r. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonych dóbr Starzyny i Orzeszków na dzień 11 (23) Czerwca 1868 r. godzinę 10 rano. I czgdy termin powyższy nie przyszedł do skutku, zatem Trybunał Cywilny wyrokiem ilacyjnym dnia 7 (19) Listopada 1868 r. zapadłym nowy termin do ostatecznego przysądzenia dóbr Starzyny i Orzeszków, wyznaczył na dz. 4 (16) Grudnia 1868 r. godzinę 10 rano gdy znów takowy dla zaszłych sporów nie odbył się, Trybunał wyrokiem ilacyjnym daty 2 (14) Maja 1869 roku zapadłym nowy termin do ostatecznego przysądzenia dóbr Starzyny i Orzeszków, wyznaczył na dzień 12 (24) Czerwca 1869 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I, pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 13,872 k. 80, jako $^2/_3$ części szacunku przez biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 7 (19) Maja 1869 r.

Pisarz Trybunału,

Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 3650. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Barbary z Beckierów Schipoldt po Auguście Schipoldt pozostałej wdowy obywatelki z własnych funduszów utrzymującej się w Warszawie pod Nr. 2486 zamieszkałej i zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego Obrońcy przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu w Warszawie pod Nr. 1775 zamieszkałego, obrane mającej, w poszukiwaniu sumy rs. 3,900 z procentem prawnym 5% od dnia 23 Grudnia 1863 r. liczącym się oraz kosztów egzekucyjnych od sukcesorów Leopolda Jakuszewskiego, jako to: Józefy z Jakuszewskich Maurycego Skulskiego urzędnika Magistratu Miasta Warszawy żony, czyli obojga małżonków Skulskich w Warszawie pod Nr. 1499 zamieszkałych tudzież innych niewylegitymowanych i niewiadomych z nazwisk pobytu i zamieszkania sukcesorów Leopolda Jakuszewskiego, protokółem Antoniego Markowskiego Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 15 (27) Listopada 1863 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały.

DOBRA ZIEMSKIE

Dezerta Soszyce dawniej w Gubernji Warszawskiej, a obecnie Petrokowskiej Powiecie Rawskim, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Rawie w gminie Boguszyce, parafii Boguszyce Kościelne, położone, w posiadaniu prawnem Józefy z Jakuszewskich Skulskiej Maurycego Skulskiego żony i innych niewylegitymowanych i niewiadomych sukcesorów Leopolda Jakuszewskiego a pod administracją i zarządem obecnie Józefa i Justyny małżonków Gołaszewskich szwagra i siostry Leopolda Jakuszewskiego zostające.

Ogólna rozległość gruntu do Folwarku należącego teraz po uwłaszczeniu włościan wynosi włók 5, mórg 11 prętów 67, czyli dziesiatyn 82 sażeni 1217 lub mórg nowopolskich 161 prętów 67, a wszczególności w ziemi ornej około mórg 60, w łąkach i pastwiskach około mórg 17, w ogrodach około mórg 8, w lasach i zaroślach około mórg 68, resztę zajmują drogi rowy nieużytki dwody i zabudowania. Gleba ziemi żytnia drugiej klasy grunta folwarczne trzypolowe.

Na gruncie dóbr Soszyce znajdują się następujące zabudowania do folwarku należące.

1. Dom Nr. 3 oznaczony (karczma) a w nim zarazem mieszkania dworskie z drzewa w węgieł postawiony z wystawką z drzewa kominami murowanemi nad dach gontami kryty wyprowadzonemi.

2. Stajnia zajezdna z drzewa w węgieł postawiona pod dachem gontami krytym

3. Studnia drzewem cembrowana pod daszkiem gontami krytym na czterech słupach wspartym z kołem i kubłem.

4. Chlewy z drzewa w węgieł stawiane pod dachem gontami krytym z dwoma drzwiami, przy nich od domu aż do stajni płot z żerdzi dartych.

5. Ogród fruktowy i warzywny, płotem z żerdzi dartych a w części i sztachet rzniętych ogrodzony w którym znajduję się różnych drzew owocowych około sztuk trzysta, oprócz różnych dzikich i krzewów.

6. Kapliczka mała z drzewa pod daszkiem z gontów na 4-ch słupach wspartym a w niej figura S-go Onufrego.

7. Stodoła z drzewa w węgieł postawiona pod dachem słomą krytym o 4-ch klepiskach i tyluż drzwiach podwójnych na przestrzał.

W środkowym sąsieku urządzony jest spichrz z wejściem do niego z klepiska.

8. Obora, owczarnia, stajnia i wozownia z drzewa w węgieł stawiane pod jednym dachem słomą krytym,

9. Chlewy z drzewa w słupy postawione, o jednych drzwiach pod dachem słomą krytym. Budowla ta w części rozwalona stoi bez użytku.

10. Piwnica w ziemi bez oszalowania, bez użytku.

11. Studnia drzewem cembrowana z żurawiem i kubłem.

12. Sadzawka około prętów 35 mająca, bez wody.

13. Kuźnia z drzewa w słupy postawiona pod dachem gontami krytym z jednym kominem nad dach wyprowadzonym, w niej izba jedna na mieszkanie dla kowala.

Przy granicy dóbr Zawod i Boguszyc.

14. Lasek młodociany sosnowy w większej części z zarośli jałowcu, i innych krzaków i pni po wyciętym lesie około mórg 68 mającej, z którego drzewo użyte być może tylko na opał i ogrodzenia.

Inne zabudowania w skutek Najwyższego Ukazu z dnia 19 Lutego (1 Marca) 1864 r. a nadto gruntu mórg 106 prętów 170 przeszły na uwłaszczonych włościan w liczbie 25 ciu.

9-ć z tych osad ma prawo otrzymania z lasu w miarę potrzeby na opał jałowiec, pnie, susz i suche gałęzie z użyciem kulek i motyki z wejściem do lasu raz na tydzień i podania inwentarza na gruntach folwarcznych w ilości w akcie zajęcia wyszczególnionej.

Przychód z dóbr Soszyce gotowizną jest następujący: z propinacji rocznie rs. 225 i z kuźni rs. 15.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Teodora Łąckiego Obrońcy przy Senacie w Warszawie, pod Nr. 1775 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. Kazimierzowi Arczyńskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Rawie w temże mieście urzędującemu, na ręce własne.

2. Tomaszowi Szostek Wójtowi gminy Boguszyce, do której zajmowane dobra należą, we wsi Boguszyce urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 5 (17) Grudnia 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr w Warszawie dnia 21 Grudnia (2 Stycznia) 1868/9 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego, wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnem posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 czynności swe odbywającego o godzinie 10 z rana, w Wydziale I, dnia 25 Lutego (9 Marca) 1869 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Teodor Łącki Obrońca przy Senacie, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 4 (16 Stycznia 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowe Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 4 (16) Stycznia 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniach 25 Lutego (9 Marca), 11 (23) Marca i 25 Marca (6 Kwietnia) 1869 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dóbr ziemskich Dezerta Soszyce z przyległościami w Powiecie Rawskim położonych, Trybunał tutejszy wyrokiem daty 25 Marca (6 Kwietnia) 1869 r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonych dóbr na d. 8 (20) Maja 1869 r. godz. 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydz. I. pod N. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja w tym terminie zacznie się od sumy rs. 2,500, jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego.

Warszawa d. 29 Marca (10 Kwiet.) 1869 r.
Pisarz Trybunału,
Radca Dworu, Zgórki.

W terminie powyższym dobra ziemskie Dezerta Soszyce z przyległościami przysądzone zostały przygotowawczo Teodorowi Łąckiemu Obrońcy przy Senacie za sumę rs. 2,500 i Trybunał wyrokiem daty 8 (20) Maja 1869 r. zapadłym, wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonych dóbr Dezerta Soszyce na d. 14 (26) Lipca 1869 r. godz. 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydz. I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od $^2/_3$ części szacunku przez biegłych wynaleźć się mianego.

Warszawa d. 9 (21) Maja 1869 r.
Pisarz Trybunału,
1—1 Radca Dworu, Zgórski,

N. D. 3647. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Konstancji z Boskich Nast, Edwarda Nast obywatela małżonki, za upoważnieniem męża swego działającej, w Warszawie pod Nr. 1505*e*. zamieszkałej, zamieszkanie zaś prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Juljusza Walewskiego Patrona przy Trybunale Cywilnym Warszawskim, w Warszawie pod Nr. 484*a*. zamieszkałego obrane mającej, w poszukiwaniu sumy rsr. 3,000 pod Nr. 6 w dziale IV, na dobrach ziemskich Krusze lokowanej, wraz z procentem prawnym od dnia 12 (24) Czerwca 1865 r. liczącym się i kosztów od Aleksandry Żymirskiej, Józefa Żymirskiego Radcy Dyrekcji Szczegółowej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Gubernji Warszawskiej małżonki, właścicielki dóbr ziemskich Krusze z przyległościami, w Okręgu Stanisławowskim w Powiecie dawniej Stanisławowskim, a obecnie Radymińskim Gubernji Warszawskiej położonych, w asystencji męża i za upoważnieniem tegoż działającej, w Warszawie pod Nr. 1565*a*. zamieszkałej i zamieszkanie prawne obrane mającej, protokółem Walentego Supryniewicza Komornika przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 9 (21) Marca 1868 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia, zajęte i zaaresztowane zostały

DOBRA ZIEMSKIE

Krusze z przyległościami, składające się z folwarku i wsi Krusze, w gminie Klembów i w parafji tegoż nazwiska, w Okręgu Stanisławowskim w Powiecie dawniej Stanisławowskim, a obecnie Radymińskim Gubernji Warszawskiej, pod jurisdykcją Sądu Pokoju Radymińskiego, w mieście Radyminie posiedzenia swe odbywającego położone, prawem własności do egzekwowanej Aleksandry Żymirskiej, Radcy Dyrekcji Szczegółowej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Gubernji Warszawskiej Józefa Żymirskiego małżonki należące, w posiadaniu dzierżawnem Michała Puczyńskiego od dnia 24 Czerwca 1867 r., do tegoż dnia 1879 r. za kontraktem urzędowym przed Adamem Dziewulskim Rejentem w dniu 24 Grudnia 1866 r. (5 Stycznia 1867 r. sporządzonym, zostające, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone.

Na gruncie tych dóbr są następujące zabudowania:

1. Dwór parterowy w pruski mur postawiony gontami kryty i jeden komin murowany mający.

2. Dziedziniec płotem ogrodzony z żerdzi, z bramą wjezdną dwuskrzydłową i furtką.

3. Ogród z drzew młodocianych fruktowych nowo założony, liczący drzewek około sztuk 80, w części płotem żerdzianym ogrodzony.

4. Piwnica z cegły palonej murowana, dachem gontowym kryta.

5. Kloaka z drzewa.

6. Studnia drzewem cembrowana.

7. Zabudowanie z drzewa dachem gontowym kryte, mieszczące w sobie stajnie, wozownią i porządkownią, przy którem z lewego szczytu przystawione chlewki z drzewa słomą kryte.

8. Stodoła z drzewa w słupy postawiona.

9. Stodoła druga również z drzewa i słomą kryta, w której znajduje się maszyna młocarnia.

10. Wołownia stara z drzewa słomą kryta.

11. Obora z drzewa na podmurowaniu z cegły gontami kryta z 2 dymnikami w dachu.

12. Spichrz stary z drzewa słomą kryty.

13. Ogrodzenia około zabudowań powyższych są płoty z żerdzi.

14. Dom czworak z drzewa pod gontem o jednym kominie murowanym.

15. Piwnica z cegły palonej murowana pod gontem.

16. Chlewki z drzewa słomą kryte.

17. Oborka mała z drzewa gontami kryta.

18. Dom dwojak z drzewa gontami kryty, o jednym kominie murowanym.

19. Dom drugi również jak poprzedni z drzewa pod gontem, o 1 kominie murowanym.

We wsi:

20. Dom z drzewa o 1 kominie murowanym gontem kryty.

21. Obórki z drzewa pod gontem.

W pewnej odległości w polu:

22. Dach zniszczony gontami kryty, na słupkach drewnianych wsparty, z dawnej cegielni pozostały, w której piec rozwalony, obecnie nieczynny.

23. Domek z drzewa gontami kryty niezamieszkały.

Włościan w tej wsi osiadłych i posiadających grunta jest 35 z imion i nazwisk, oraz ilość gruntu posiadanego, w akcie zajęcia wymienionych.

Włościanie ci skutkiem Najwyższego ukazu z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r., tak grunta jak i zabudowania, jakie posiadają, mają sobie na własność przyznane bez żadnego obowiązku dla dworu.

Ogólnej rozległości dobra Krusze z przyległościami, obejmujące włók około 45 miary nowopolskiej, albo diesiatin 691, między któremi gruntu ornego około mórg 330, czyli diesiatin 169, łąk w kilku kawałach około mórg 60, albo dzies. 30, lasu iglastego wraz z zaroślami i pastwiskami około morg 330 albo dzies. 169, siedliska pod zabudowaniami i ogrody zajmują mórg 30 albo dzies. 15, resztę zajmują miedze, drogi, rowy, wody i nieużytki.

Przez dobra te przechodzi trakt z Jadowa do Radymina.

W dobrach tych jest urządzone trzy polowe gospodarstwo, prócz tego znajdują się w znacznej ilości pokłady żwiru, z którego wiele oddane zostało przez dziedziczkę pod eksploatacją Towarzystwa Drogi Żelaznej Petersburgsko-Warszawskiej, z obowiązkiem płacenia dzierżawy tytułem wynagrodzenia kop. 10 od sażenia wydobytego żwiru.

Dobra Krusze z przyległościami, są w dzierżawnem posiadaniu Michała Puczyńskiego za kontraktem urzędowym przed Adamem Dziedzickim Rejentem w Warszawie w dniu 24 Grudnia (5 Stycznia) 1866/7 r. zdziałanym na lat 12, poczynając od S-go Jana 1867 r. do tegoż dnia 1879 r. za cenę roczną po rsr. 1,050.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych i zaaresztowanych dóbr, znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą dyrygującego Juljana Walewskiego, Patrona przy Trybunale Cywilnym Warszawskim, w Warszawie pod Nr. 484*a*. zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczone:

1. Aleksandrowi Kowalewskiemu, Pisarzowi Sądu Pokoju w Radyminie, w mieście Radyminie w Powiecie dawniej Stanisławowskim a obecnie Radymińskim Gubernji Warszawskiej urzędującemu na ręce własne.

2. Juljanowi Werpachowskiemu Wójtowi gminy Klembów w Klembowie, dawniej w Powiecie Stanisławowskim, a obecnie Radymińskim Gubernji Warszawskiej urzędującemu do której dobra Krusze należą, na ręce jego Pisarza w jego Kancelarji do tego upoważnionego Józefa Białki.

Obudwom d. 27 Marca (8 Kwietnia) 1868 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych dóbr Krusze w Okręgu dawniej Stanisławowskim obecnie Radymińskim położonych w dniu 5 (17) Kwietnia 1868 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji jawnej Trybunału Cywilnego Warszawskiego w Warszawie w Wydziale I, w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10-ej z rana, dnia 19 Czerwca (1 Lipca) 1868 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Juljusz Walewski Patron, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa, d. 19 Kwietnia (1 Maja) 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie, dnia 19 Kwietnia (1 Maja 1868 r.
Radca Dworu, Zgórski

Po odbyciu trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży dóbr ziemskich Krusze z przyległościami i przynależytościami w Okręgu Stanisławowskim Powiecie dawniej Stanisławowskim obecnie Radymińskim Gubernji Warszawskiej położonych, oraz przygotowawczego przysądzenia w dniu 28 Października (9 Listopada) 1868 r., w którym to terminie rzeczone dobra przygotowawczo przysądzone zostały Juljuszowi Walewskiemu Patronowi za sumę rsr. 3,000, następnie Trybunał wyznaczył termin na dzień 14 (26) Stycznia 1869 r., termin ten dla zaszłych sporów nie doszedł do skutku, po oddaleniu których, Trybunał Cywilny w Warszawie, wyrokiem z ilacji w dniu 9 (21) Maja 1869 r. oznaczył termin do ostatecznego przysądzenia na dzień 10 (22) Czerwca 1869 r. godzinę 10 z rana, która się odbędzie na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

W terminie tym licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 15,011 kop. 93$^1/_2$, jako $^2/_3$ części szacunku taksą przez biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 16 (28) Maja 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

N. D. 3652

Podpisany Obrońca przy Senacie w Warszawie pod Nr. 619 zamieszkały zawiadamia i ogłasza niniejszem, iż na żądanie Jana Bersohn, Mathiasa Bersehn, oraz Salomona i Petroneli z Bersohnów małżonków Bauman w Warszawie pod Nr. 795 zamieszkałych, przeciw sukcesorom Zygmunta Bersohn, jako to: 1. Helenie z Cohnów po tymże Zygmuncie Bersohn pozostałej wdowie, w imieniu własnem oraz jako matce i głównej opiekunce nieletnich: Józefa, Ludwiki Zofji 2 ch imion i. Ignacego rodzeństwa Bersohnów, 2. Majerowi Bersohn jako tychże nieletnich przydanemu opiekunowi, 3. Annie z Bersohnów i Bernardowi małżonkom Kaftal, 4. Bernardowi, 5. Marcelemu Bersohnom, wszystkim w Warszawie pod Nr. 795 zamieszkałym, 6. Władysławowi Bersohn obywatelowi w dobrach Leszno Powiecie Błońskim Gubernji Warszawskiej zamieszkałemu. wszystkiemi stawającemi przez Andrzeja Brzezińskiego Obrońcę przy Senacie

Zapadły w Trybunale Cywilnym w Warszawie dwa wyroki, pierwszy z dnia 23 Kwietnia (5 Maja 1869 r., dział oraz opinją biegłych. taksę i sprzedaż osady fabrycznej Majerhoff nakazujący, drugi z dnia 16 (28) Maja 1869 r. opinją i taksę biegłych zatwierdzający.

Na podstawie przeto powyższych dwóch wyroków sprzedaną będzie przez publiczną licytacją sądową w drodze działów przed W. Guzowskim Sędzią delegowanym Trybunału w Wydz. II odbyć się mającą.

Osada fabryczna Majerhoff we wsi Wola Boglewska pod jurisdykzją Sądu Pokoju w Grójcach w Gubernji Warszawskiej położona, której wartość w taksie biegłych w kancelarji Pisarza Trybunału Wydz. II złożonej, wykryta wynosi rs. 13,770 i od takiej też sumy licytacja się zacznie. Taksa jest do przejrzenia w kancelarji Pisarza Trybunału Wydziału II.

Po odbyciu pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży w d. 19 (31) Maja 1869 r., termin do przygotowawczego przysądzenia tejże osady wyznaczony został na dzień 30 Czerwca (12 L Lipca) 1869 roku godz. 2 z południa i odbędzie się przed W. Guzowskim Sędzią Trybunału delegowanym, w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Wydz II. Zbiór objaśnień i warunków sprzedaży przejrzany być może w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego Wydziału II i u podpisanego Mecenasa w jego kancelarji w Warszawie przy ulicy Przejazd pod Nr. 649.

1 - 1 Kazimierz Brzeziński, Mecenas.

N. D. 3644. Patron przy Trybunale Cywilnym w Kaliszu.

Podaje do wiadomości, że na skutek wyroków Trybunału tutejszego w d. 5 (17) Stycznia r. z. zaocznie i w d. 30 Stycznia (11 Lutego) r. b. z opozycji zapadłych, sprzedaną będzie nieruchomość miejska w m. okręgowem Warcie pod Nr 69 położona, składająca się z domu drewnianego, podwórza zabudowań i placu na którym stoją, oraz z dwóch ławek w bożnicy i trzeciej w szkółce starozakonnych w Warcie. Nieruchomość ta stanowi niepodzielną własność: Blimy Itty z Laskierów, żony Izraela Króla, Szmula Laskiera; Bajli Laskier wdowy po Abrachamie Laskierze, oraz Annety z Laskierów Maurycego Goldstejna kolektora loterji małżonki, ostatniej w m. Warszawie a wszystkich innych jak wyżej w m. Warcie zamieszkałych, z których małżonkowie Król za obrońcę swego mają ustanowionego Patrona Rościszewskiego. Sprzedaż tę popiera podpisany Patron na żądanie Annety i Maurycego Goldstejnów, która odbytą będzie w sali posiedzeń Trybunału Cywilnego w Kaliszu w pałacu sądowym przy ulicy Józefiny sytuowanym przed delegowanym Sędzią tegoż Trybunału W. Wójcickim. Sprzedaż dokonaną będzie w 4 ch oddziałach: w 1-ym nieruchomość Nr 69. w 2-m 3 m i 4-ym ławki. vadium do oddziału 1 go winno być złożone w sumie rs 350, a do innych oddziałów po rsr. 30, wszystkie gotowizną. Licytacja oddziału 1-o rozpocznie się od sumy rs 750 a innych oddziałów od rs 45. Szczegółowe objaśnienia i zbiór warunków przejrzane być mogą u Pisarza Trybunału Wydz II i u podpisanego Patrona. Termin licytacji do tymczasowego przysądzenia oznaczony jest na dzień 3 (15) Lipca 1869 r. godz. 3 po połndnin.

1 - 1 Adam Chodyński.

LISTY GOŃCZE.
СЫСКНЫЕ ЛИСТЫ.

N. D. 2817. *Судъ Исправительной Полиціи I. Отдѣленія въ Варшавѣ.*

Проситъ симъ всѣ военныя и гражданск imѣста наблюдающія надъ порядкомъ края обращать особенное вниманіе на Адама Маслянкевича, портнаго 28 лѣтъ отъ роду имѣющаго, родившагося въ г. Жаркахъ отъ отца Станислава и матери Анны постояннаго жителя т. города, послѣднее время въ г. Варшавѣ проживающаго, нынѣ не извѣстнаго по своему мѣстопребыванію, на въ случаѣ поимки онаго доставить въ здѣшній Судъ, или въ ближайшій Судъ его мѣстопребыванія.

Варшава, дня 10 (22) Апрѣля 1869 г.
Предсѣдательствующій Судья,
Жизневскій.

* * *

Wzywa wszelkie władze nad porządkiem w kraju czuwające, aby na Adama Maślankiewicza lat 28 liczącego, rodem z miasta Żarek z Stanisława i Anny, stałego mieszkańca tegoż miasta, z profesji krawieckiej utrzymującego się, ostatnio w Warszawie za paszportem przebywającego, obecnie z pobytu niewiadomego, baczną uwagę zwracały, a w razie dostrzeżenia, aby go do Sądu tutejszego lub najbliższego jego przebywania odstawić raczyły.

Warszawa d. 10 (22) Kwietnia 1869 r.
Sędzia Prezydujący, Żyzniewski.

w Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.